Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК
UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 225. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 22-го ЖОВТНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 22, 1980 No. 225. VOL. LXXXVII.

Філядельфійська Ліга обороняє В. Осідача

Філядельфія, Па. (Ліга проти Зніславлення Українського Імени). — У федеральному суді у Філядельфії почалася в понеділок, 15-го вересня ц.р., розправа проти Володимира Осідача, 76-річного мешканця Філядельфії.

Ця розправа відбувається у зв'язку з домаганням головної прокуратури уневажнити американське громадянство В. Осідача з тієї причини, що він затаїв під час старань про визд до ЗСА свою приналежність до української поліції під час німецької окупації України і свій „кримінальний рекорд" (Осідач сидів шість років у польській в'язниці за приналежність до Організації Українських Націоналістів). Після переведення судової справи федеральний суддя Люіс Бехтл вирішить чи є достатні причини для відібрання В. Осідачеві американського горожанства.

Оборонцем В.Осідача є філядельфійський адвокат Л.Коновал, дорадником адвоката Коновала є д-р Петро Мірчук, відомий історик та автор багатьох праць, між іншим, англомовної праці „У німецьких млинах смерти, 1941-1945".

Перші два тижні розправи зайняли зізнання свідків прокуратури, американців жидівського походження, громадян Ізраїля та висвітлювання зізнань свідків з-поза залізної заслони, що їх записано у Совєтському Союзі на відео-тасьму. При кінці другого тижня свідчив теж д-р Мірчук, який рішуче опрокидав закиди, що українська поліція брала активну участь у нацистських злочинах жидівських гетто на українських землях, що ОУН співпрацювала з нацистами і тому подібне.

У зв'язку зі станом здоров'я В.Осідача — він хворіє на важку недугу серця — суддя був перервав суд на час двох-тижнів, до понеділка, 13-го жовтня ц.р.

Судова справа проти В. Осідача має кілька аспектів, які роблять її справою усіх американців українського походження. Перш за все вся українська громада у ЗСА огірчена тим, що головна прокуратура уживає проти американських громадян свідків з-поза залізної заслони, які, як відомо, не є вільними людьми і мусять свідчити так, як їм наказує КГБ.

Філядельфійці українського походження затурбовані тим, що сенсаційне неточне і часто тенденційне трактування цієї судової справи місцевою пресою шкодить добросусідському співжиттю українців і жидів і вводить між ці дві етнічні групи взаємоворожнечу.

У зв'язку з цим Філядельфійська Ліга Проти Зніславлення Українського Імени поробила такі заходи: у першому тижні суду Ліга влаштувала інтерв'ю з 3-ім каналом телебачення та з репортером „Філядельфія Інквайер" і „Бюлетеня". В четвер, 25-го вересня, Ліга відбула пресову конференцію й опісля відвідала редакції тих часописів, які не прибули на конференцію. В середу, 8-го жовтня, Ліга вислала листа до Федеральної комісії комунікації із зажаленням на ці часописи, які невірно насвітлювали справу Осідача.

У зв'язку із цим, що Осідача є важко недужий і не має ніяких фінансових засобів, Ліга відкрила в Ukrainian Savings and Loan Association, 1321 W. Linlev Ave.,Philadelphia,Pa,19141 конто ч.6321 і pocala zbirkj pid nazvou: Legal Fund. in Defense of Ukrainians".

Відбулася нарада гуцульських товариств

Гамілтон, Онт. (Б.Т.Т.). — В суботу, 27-го вересня, тут, у залі української церкви св. Духа, відбулася нарада делегатів двох гуцульських товариств: Українського Світового Об'єднання Гуцулів (УСОГ) та конференції Гуцульських Товариств Америки й Канади. Головною темою наради було об'єднання обох згаданих товариств в одне.

В нараді брали участь: від УСОГ: М. Бельмега — голова, В. Слободян, С. Горганюк, М. Савуляк, М. Ковків, В. Кізлан, В. Барчук, С. Трутяк, С. Бойчук і д-р Б. Трофим-Тарновецький; від Конференції: І. Андрусяк — голова, Г. Павличко, С. Бакай, В. Пилип'юк, Ю. Насадюк і М. Сербенюк.

Нараду відкрив М. Ковків, ведучими наради було обрано М. Бельмегу й І. Андрусяка; секретарювали — В. Пилип'юк і д-р Б. Трофим-Тарновецький.

В дискусіях живу участь брали всі учасники, висловлюючись за об'єднання обох товариств в одне репрезентативне гуцульське товариство. Тому, однак, що дехто з промовців почав пригадувати деякі минулі спірні справи, на внесення С. Трутяка й С. Бакая, рішено таких справ у майбутньому не порушувати.

Після кількагодинної речевої дискусії обрано діловий комітет, що має опрацювати передумови до такого об'єднання. В склад комітету ввійшли: від УСОГ: М. Бельмега, В. Слободян і В. Барчук; від Конференції Гуцульських Товариств: І. Андрусяк, С. Бакай і В. Пилип'юк.

На внесення М. Бельмеги рішено, що комітет має відбути нараду 2-го листопада ц.р. в домі І. Андрусяка.

Цю важливу нараду закінчено відспіванням національного славня „Ще не вмерла Україна", після чого присутні ще довго обмінювалися думками й розмовляли при каві, напитках і смачній вечері, яку приготовили газдині з гуцульського Т-ва „Прут" у Гамільтоні.

Нюйоркська Округа УНС відбуде організаційні збори

Ню Йорк, Н. Й. — Велика нюйоркська Округа, яка об'єднує 35 Відділів Українського Народного Союзу, відбуде в четвер, 23-го жовтня ц.р., о год. 7-ій вечора в Українському Народному Домі при 2-ій авеню, організаційні збори, до участи в яких запрошені предсідники, секретарі та інші урядові Відділів, а також конвенційні делегати й зацікавлені члени.

На порядку нарад передбачено: перегляд організаційної праці Округи за останні місяці, обговорення осінньої організаційної кампанії, метою якої є приєднати до кінця року бодай 2,000 нових членів, обговорення загальних союзових справ, внески, запити, побажання тощо.

У зборах, як кожного року братимуть участь головні урядовці УНСоюзу. Президію Окружного Комітету тепер очолюють: Микола Хоманчук — голова, Михайло Юзенів — секретар і Василь Цюпа — касир.

НАПРУЖЕННЯ В ПОЛЬЩІ ТРИВАЄ

СУД НЕ ЗАТВЕРДИВ ЩЕ ВІЛЬНОЇ ПРОФСПІЛКИ

Краків, Польща. — Західні пресові агентства інформують, що у зв'язку із протяганням судового рішення у справі затвердження незалежної профспілки „Солідарносьць" і заявою судді, що творці тієї профспілки не діяли в дусі принципів домовленості між робітниками в Гданську і урядовою делегацією, в Польщі далі триває напруження між робітничим рухом і центральним урядом у Варшаві.

Це виказалось під час поїздки до південної частини Польщі, зокрема Кракова, Тарнова, Нового Таргу та інших місцевостей, тепершнього голови профспілки „Солідарносьць" Леха Валеса, якого вітали в Краківі тисячі поляків, а промови його на спортовому стадіоні прийшло послухати понад 12,000 робітників, багато з яких приїхали з околиці. Валеса крім того промовляв до 6,000 учасників на площаді міської торговиці та в інших місцях.

У міжчасі стало відомо, що аплікація профспілки „Солідарносьць" вже пролежала в суді 25 днів без жадного висліду, але Валеса заявив робітникам, що профспілка, яка надіється об'єднати понад шість мільйонів робітників, почала вже діяти без огляду на звволікання суду.

Польське пресове агентство ПАП опублікувало інтерв'ю з суддею Станиславом Павелем, який веде справу реєстрації вільної профспілки, у якому він кількаразово підкреслює про розходженість між принципами, які стали базою полагодженості конфлікту і закінчення страйків робітників в Гданську й інших містах Польщі. Суддя Павель заявляє, що „Солідарносьць" спирається виключно на статути і принципи конвенцій міжнародних робітничих організацій і цілковито ігнорує керівну ролю Комуністичної партії в житті польського народу. Він підкреслив, що якраз цей принцип був дуже виразно наголошений у переговорах між робітниками і урядовою делегацією. Названий суддя тому сугерує, що б обидві сторони відбули зустрічі і узгіднили між собою спірні справи, заки статут профспілки „Солідарносьць" зможе бути затверджений судом.

Загально припускають, що зволікання з реєстрацією було зумовлене конференцією сімох комуністичних держав, членів Варшавського Пакту, закордонні міністри яких розпочали свої наради у Варшаві в неділю, 19-го жовтня. Західні дипломати у Східній Европі ізвітують, що інші комуністичні держави гостро протестували проти польської вільної профспілки побоюючись, що і їхнє робітництво захоче піти слідами робітників в Польщі.

Польські офіційні чинники мабуть наказали засобам масової інформації ігнорувати працю вільної профспілки, бо про поїздку Валеси до Кракова польська преса нічого не написала. Крім того до міністерства закордонних справ у Варшаві були покликані дипломати ЗСА, Великої Британії і Західної Німеччини з метою перестерігти їхні держави перед вмішуванням у внутрішні справи Польщі. Довшу розмову про відносини у Польщі відбув з новим керівником польської Комуністичної партії Станиславом Канею, міністер Закордонних справ Андрей Громико. Політичні спостерігачі стверджують, що нову профспілку і робітничий рух повністю підтримує примас Польщі кардинал Стефан Вишиньскі і Римокатолицька Церква взагалі.

В КОНФЛІКТІ ІРАК-ІРАН НАЗРІВАЮТЬ ЗМІНИ

Вашингтон. — Розвиток подій на 300-милевому фронті вказує на фактичну перевагу Іраку й повну неспроможність Ірану змобілізувати свої резерви й увести їх в акцію. Вашингтон подає щораз виразніші сигнали про зростаючу підтримку Іранові у війні, що може здецидувати про дальше існування тієї країни. Ісламські фанатики на чолі з аятоллою Хомейні починають бачити смертельну небезпеку, яку вони створили власними руками.

Офіційне повідомлення з Теграну про великий бойовий рейд в глибоке запілля Іраку, у наслідок якого, згідно з твердженням урядових кіл в Теграні, мали загинути понад 1,000 іракських вояків, виявилось неправдивим. Заповіджена Тегараном велика контрофензива в районі Абадану й Хоррамшару взагалі не розвинулася з браку вояків і ресурсів. Зате іракські частини методично просуваються в Абадані й Хоррамшарі та далі підтягають резерви в район Агвазу й Дізфулю, головних міст Кузістану, який араби називають Арабістаном і до якого висувають претенсії з огляду на велику більшість арабського населення у тій провінції.

Іранське інформаційне агентство Парс потвердило, що іракські частини окружили Абадан зі заходу, півночі і сходу, а з півдня висадили морський десант і охопили своїм наступом також найдалі на південь висунене місто на острові Абадан Хосровабад та заповіло можливість остаточного упадку Абадану і Хоррамшару. Найбільш активне з усіх родів зброї іранське летунство проявляється тільки спорадично, що вказує на великі нестачі людей та пального.

Іранський прем'єр Мохаммед Алі Раджай, у поворотній дорозі з Ню Йорку, вступив до Альиру та Лівії в пошуках підтримки і допомоги.

З американського боку державний секретар Едмунд Маскі виступив з виразним захистом Ірану, обороняючи його самостійності й інтегральність та пропонуючи припинення війни. Президент Джіммі Картер також у своїх публічних виступах підтримує Іран й обстоює збереження його інтегральности та державної сили і засуджує всякі спроби відірвання будьяких провінцій від нього.

Це може потверджувати припущення, що на вершку режиму в Ірані поволі приходить прозріння й аятолли та муллі та їхні світські послідовники шукають реальних можливостей представитися кризі. Предсідник іранського парляменту з Гашемі Рафсанджані заявив у телефонічному інтерв'ю з Теграну, що вже в найближчих днях може бути позитивне рішення в справі звільнення американських закладників та висловився проти засуджень будь-кого з американських закладників, або дальшого висування вимоги, щоб Вашінгтон висловив „покаяння" за всі попередні „промахи й злочини Америки супроти Ірану". Та остання вимога може бути поважною перешкодою для розв'язки долі закладників.

ПРЕДСТАВНИКИ ЗСА В ОН ЗАСУДЖУЮТЬ МОСКВУ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВ

Ню Йорк, Н.Й. (СБ) — Тут в приміщеннях американської Місії при Об'єднаних Націях в середу, 15-го жовтня, відбулася конференція наурядових організацій при ОН на теми людських прав. Присутніх було біля 250 осіб, з того приблизно половина жінок. Між присутніми були священики. З українського боку взяли участь у конференції Стефанія Букшована, Роксоляна Поттер і Дарія Степаняк.

На конференції виступали зі звітами та доповідями керівник Місії ЗСА при ОН амбасадор Доналд Ф. МекГенрі, амбасадор Джон Спіро, амбасадор Ерл МекКол, Джером Шестак, предстaвник ЗСА в Комісії ОН для людських прав та інші.

Нав'язуючи до брутальних нападів совєтських представників, а зокрема представників підсовєтської України і Білорусі проти американського уряду, які мали місце 14-го і вранці 15-го жовтня в ОН, американські представники змальовали дійсний стан на відтинку пошанування людських прав і людської гідности. Перевіреними даними, документами та цифрами вони ілюстрували цей дійсний стан.

Пет Дерян, представниця Державного департаменту, крім обговорення форм і методів переслідування людини поза залізною заслоною накінець для прикладу подала список 44-ох в'язнів російських тюрем і концентраційних таборів, а між тими 44 особами 24 українці і українці.

Гю Саймон, спеціяліст Державного департаменту в Комісії людських прав ОН (ЦСЦЕ), з великим признанням висловився про українських політичних в'язнів і про тих українських священиків і проповідників Слова Божого, які на волі і неволі, перебуваючи в тюрмах і концентраційних таборах чи поза ними гідно відстоюють людські права та права людини вірити в Бога.

Амбасадор МекГенрі, а опісля інші, зокрема Роберта Соген, репрезентантка ЗСА в Генеральній Асамблеї ОН, нав'язали до факту, що врешті-решт представники СССР „відкрили" перший акт міжнародного договору про людські права, в якому задекларовано, що „всі народи мають право на самовизначення". Тут, в Об'єднаних Націях, представники СССР деклямують про права на самовизначення і в той сам час їхні гармати, ракети, танки, гелікоптери, а може навіть хемічна зброя нищать афганців, знущаються над українцями, лотишами, литовцями, естонцями, мусулманами, жидами й іншими поневоленими народами. СССР засуджує нібито втручання західніх держав на Середньому Сході, а Москва у той сам час втручається, застрашує й загрожує або навіть окупує інші народи.

В дискусії представники окремих поневолених народів доповнювали подані доповідачами матеріяли різними даними і фактами. Слідуюча така конференція відбудеться незабаром.

З ініціятиви молодечих і студентських організацій у четвер, 23-го жовтня, відбудеться протестна голодівка біля будівлі ОН як протест проти наклепів делегацій СССР, совєтської України і Білорусі. Голодівка розпічнеться о год. 10-ій вранці, а закінчиться в п'ятницю о год. 6-ій увечорі.

У світі

ПІСЛЯ ВЕЛИКОГО РЕЙДУ ізраїльських військ на південну частину Ливану, в якому брали участь усі роди зброї в наслідку якого захоплено терен у глибину Ливану, прем'єр Ізраїля Менахем Бегін офіційно повідомив, що таких рейдів буде більше. Він заявив, що Ізраїль переводитиме такі „превентивні акції", доки не зможе добитися повного забезпечення Ізраїля від нападів палестинських терористів. Такими превентивними збройними акціями уряд Ізраїля хоче очистити цілий південний Ливан та усунути й знищити всі пункти опору й бази палестинців. „Терористи хочуть силою знищити Ізраїль і його народ, тому народ Ізраїля має таке саме право тими самими засобами протиставитися", — заявив Бегін.

В АВСТРАЛІЇ ВІДБУЛИСЯ парляментарні вибори, які виграла привладна консервативна партія, яка називається в Австралії ліберальною. Австралійська Лейбор партія, не зважаючи на дуже енергійну передвиборчу акцію й пропаганду, не зуміла здобути відповідної кількости місць, щоб могти перебрати уряд. Вона зискала 11 до 16 місць, але тим тільки зменшила чисельну перевагу коаліції Ліберальної партії й крайньо правих національно-державних формацій. Лідер консервативних і прем'єр міністрів Мелколм Фрейзер після виборів пообіцяв перевести реформи, щоб задоволити тих, які голосували проти його політики.

ДОВКРУГИ ПОБУТУ президента Афганістану Бабрака Кармаля на чолі численної делегації у Москві кружляє цілий ряд різних вісток. Викликане це численними невиясненими умовами побуту тієї делегації. Насамперед принаймні тиждень перед офіційним повідомленням про прибуття афганської делегації до Москви, про побут Кармаля в Москві було загальновідомо й московські чинники того не заперечували. В часі її побуту в Москві було дуже мало офіційних зустрічів, Бабрак і члени його делегації побачили багато цікавих місць у Москві, а офіційна зустріч у Кремлі з участю Брежнева тривала дуже коротко. Камаль і вся делегація відлетіли в минулий четвер до Кабулю, а щойно в неділю, появився текст комунікату про їхній побут, розмови та висліди тих розмов. Дипломатичні кола в Москві і репортери закордонної преси пояснюють це все фактом, що на ділі ніяких переговорів не було, а були односторонні устійнення й вказівки з боку Москви, які Кармаль і його антураж мовчки прийняли. В кінцевому комунікаті, крім звичайних взаємних компліментів, привертає увагу позиція Москви, що вона залишає свої війська в Афганістані.

АНТИСЕМІТСЬКІ БОМБОВІ замахи в Парижі викликали глибоке обурення серед населення Франції. А одночасно з тим вони причинилися до пожвавлення діяльности антисемітів у Великій Британії. Як повідомляють англійські джерела масової інформації, в Англії почали масово появлятися протижидівські листівки, брошури тощо. Антисемітська пропаганда прибирає такі масові розміри, що директор прокураторського уряду в Лондоні зарядив почати карне переслідування авторів і кольпортерів тієї „літератури ненависти".

В Америці

ПРЕЗИДЕНТ ДЖІММІ КАРТЕР пішов ще крок вперед у своїй передвиборчій кампанії і використовує тепер у своїх виступах договір підписаний ним і Леонідом І. Брежнєвим у Відні про обмеження стратегічної нуклеарної зброї САЛТ II, як доказ його мирної політики. Рівночасно він сугерує, що політика республіканського кандидата Роналда Реґена може у крайньому випадку допровадити до атомової війни. Виступаючи на телебаченні з довшою передвиборчою промовою Картер говорив на тему „миру і війни" заявляючи, що програма Реґена про занехання САЛТ II і відновлення переговорів ЗСА з СССР про справи, які у принципі вже були домовлені, обов'язково приведе до скріплення холодної війни, а може навіть до мілітарного зудару.

РОНАЛД РЕҐЕН, ВИСТУПАЮЧИ в неділю, 19-го жовтня ц.р., на телебаченні, гостро і ефективно, на думку багатьох політичних спостерігачів й аналітиків, оборонив свою політичну плятформу, опрокидуючи рівночасно закиди Джіммі Картера, що він (Реґен) пророкує війну і коли буде обраний на президента може довести до військової конфронтації між ЗСА і СССР. Реґен заявив, що першою і найголовнішою його ціллю на становищі президента ЗСА буде збереження миру, бо останнє чого він хоче це кровопролиття і мілітарного зудару. Якщо він тут і там говорить про конфронтацію то має на увазі конфронтацію ідей, а не зброї. Реґен заповів, що він вестиме переговори з СССР про роззброєння, але такі переговори можуть бути тільки тоді успішними, якщо Америка відзискає свою мілітарну силу, яку занедбав, на його думку президент Картер. Щоб не було сумніву про те якою буде його закордонна політика Реґен обіцяв наймевувати демократів на керівні становища в закордонній і оборонній ділянках.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖІММІ КАРТЕР і віцепрезидент Волтер Мондейл заявили, що федеральний уряд допоможе стейтові Ню Джерзі збудувати тримилеву лінію проводів, якими можна буде доставляти більшу кількість питної води до тих повітів, які відчувають великий брак води вже від трьох місяців. Перед тим Президент проголосив сім повітів в Ню Джерзі загроженими зонами і тим самим відкрив можливість федеральної допомоги для них. Проголошення виїмкового стану у сімох повітах стейту зробив Мондейл в неділю, 19-го жовтня ц.р., під час своєї передвиборчої поїздки в кількох місцевостях північного Ню Джерзі, відповідаючи таким чином на заклик губернатора Брендана Бирна, що стейт може економічно дуже потерпіти, якщо не надійде своєчасно федеральна допомога.

РОНАЛД РЕҐЕН, ВТІШАЄТЬСЯ кращою популярністю від Картера у стейті Флорида, згідно з опитами переведеними місцевими щоденниками. Як відомо, президент Картер здобув в 1976 році усі електоральні голоси у Флориді. Сьогодні, — кажуть численні політичні спостерігачі, — республіканці говорять в дусі переконання, а демократи в тоні затурбованости у цьому стейті. Переведені опити вказують, що за Реґеном сьогодні голосувало б 42 відсотки виборців, за Картером 40 і за Андерсоном сім відсотків. Понад 10 відсотків голосуючих ще не рішилися за кого вони віддадуть свої голоси і на них числять тепер демократи.

● УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА ●

ДОПОВІДЬ Д-РА В.М.КАРЛІЄВИЧА

Лос Анджелес, Кал. — В неділю, 26-го жовтня ц.р., тут о год. 2-ій по полудні в Українському Культурному Осередку при 4315 Мелровз авеню, д-р Володимир М. Карлієвич-Гуцул з Каліфорнійського університету виголосить доповідь на тему: „Початки Русі і значення України в міжнародній політиці". Після доповіді — запити і дискусія.

ЗУСТРІЧ З АДВОКАТОМ М. СМОРОДСЬКИМ

Ірвінґтон, Н. Дж. — Організація Американці в Обороні Людських Прав в Україні влаштовує в неділю, 26-го жовтня ц.р., о год. 4-ій по полудні в Українському Народному Домі при 140 Проспект авеню,

зустріч з адв. Мирославом Смородським, членом американської делегації на Мадридську конференцію. В програмі зустрічі: доповідь М. Смородського про завдання Мадридської конференції й інформація про Гельсінкську угоду д-ра Романа Легедзи. Після доповіді — запити і дискусія.

ДОПОВІДЬ ОКСАНИ СОЛОВЕЙ

Філядельфія, Па. — В суботу, 25-го жовтня ц. р., о год. 2:30 по полудні в Домі СУА при 4936 П. 13-та вулиця відбудеться, заходами 44-го Відділу Союзу Українок Америки і Об'єднання Прихильників Державного Центру УНР — висвітлення фільму та доповідь Оксани Соловей з Міннеаполісу про недавню подорож до Китайської Народної Республіки. Після доповіді — запити.

ВИБОРИ БУДУТЬ ТЕМОЮ ДИСКУСІЙНОГО ВЕЧОРА

Ню Йорк, Н.Й. — Із Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що у п'ятницю, 24-го жовтня ц.р., о год. 7-ій вечора, тут у приміщеннях цього клюбу, при 136 Друга авеню, відбудеться дискусійний Вечір на тему: „На кого голосувати?" (Напередодні виборів на президента ЗСА).

На цьому вечорі доповідатимуть редактори: Ярослав Гайвас та Іван Кедрин. Програму вестиме голова СУЖА, пед. Ольга Кузьмович.

У наступну п'ятницю, 31-го жовтня, відбудуться річні загальні збори членів ЛМКлюбу.

ЧИСЛО СВІТОВИХ УЧЕНИХ і їхніх фахових та професійних організацій, які зривають співпрацю з відповідними совєтськими, швидко зростає. Дотепер понад 8,000 учених із 44-ох країн відмовилися від співпраці з російськими ученими з огляду на зріст переслідувань й затиск вільної думки в СССР. В березні 1979 року 2,400 американських учених відмовилися від професійної співпраці з ученими СССР, а тепер до 7,900 американських учених приєдналися до тієї групи й підписали зобов'язання не брати участи в міжнародних конференціях зі совєтськими ученими, ані не співпрацювати з ними індивідуально, аж поки СССР не припинить, або принаймні злагіднить переслідування вільної думки, вільного слова і вільних дослідів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $30.00, 6 months — $16.00, 3 months — $9.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Безвідповідальне надужиття сили

Для учасників XIII Конгресу Українців Америки Філядельфія не була містом Братньої Любови.

Не допомогли в цьому виступи таких високих достойників як Збігнєв Бжезінскі і ген. Александер Гейг, не послужила інспірацією справді вдала маніфестація, що її з успіхом перевела молодь під змістовним і актуальним гаслом — „За незалежність України" власне біля того місця, де родилася воля і незалежність країни нашого поселення, де закріплювався очікуваний нашим великим Кобзарем „праведний закон Вашінґтона". Хотілося вірити, що всупереч деяким ранішим познакам історичне тло, а заразом і ряд пекучих проблем, які вимагають максимальної уваги і дії всієї нашої громади, матимуть позитивний вплив на міркування й рішення делегатів, на унапрямлювання їхніх провідників, а з тим — і на хід нарад.

Не так сталось у ці злощасно пам'ятні дні — 10, 11 і 12-го жовтня 1980 року. Готель Бенджамін Френклин став місцем „замаху стану", який може привести до глибокого роздору в нашій громаді, знівечивши з великим трудом досягнену і ще на Конґресі оплескувану консолідацію всіх наших громадських сил. Ці події ми описали в подробицях у наших виданнях, уважаючи, що громада „має право знати", бо тільки поінформована громада є сильною громадою. У наслідок цієї розгри, яка звелася до боротьби за один пост, відкинувши прийняту стуктуру керівних органів УККА, і у процесі якої знахтувано статут, делегати біля 20-ох крайових організацій, а в тому й наша найстарша і найбільша організація, Український Народний Союз, „не уважали за доцільне дальше брати учась у нарадах" та опустили залю ще перед виборами керівних органів Українського Конгресового Комітету Америки.

Передвісником цього хаосу була опінія голови Контрольної Комісії під час звітування у п'ятницю по полудні, що ротаційна система на пості екзекутивного віцепрезидента, а заразом і голови Крайової Ради — становище, яке від років традиційно припадало УНСоюзові й яке він чотири роки тому погодився поділити з трьома іншими братськими союзами, — виявилася „некорисною". Цю опінію, що її, як це виявилося пізніше в дискусії, поділяли ще два з усіх шістьох членів КК, звітодавець ані не пояснив задовільно, ані не обґрунтував. В цій справі не жадано думки присутніх на залі всіх чотирьох „ротаційних" віцепрезидентів, а прийнято за аксіому некваліфіковану опінію одного уступаючого члена керівних органів, який, у поспіху ствердити мниму нежиттєздатність ротаційної системи, забув поставити внесок на уділення абсолюторії керівних органів, так як і в неділю у метушні виборів Конґрес „забув" про голосування над сладом Крайової Ради. З тих та інших причин — спосіб прийняття правильника нарад, протистатутове збільшення числа членів екзекутиви з 21 до 26-ти — можна б квестіонувати леґальність Конґресу. Але ще важливіше від його переведення є те, що він після себе залишив.

Неприхована мойоризація Конґресу і керівних органів УККА одним політичним угрупованням, до речі, добре організованим, активним в громаді і респектованим нею за це, — яке мало переважаючу більшість голосів на Конґресі, і навіть без виходу біля двадцятьох організацій могло запевнити собі більшість в усіх керівних органах, — це явище відоме в політиці як безвідповідальне надужиття сили і непошанування прав меншости.

У наслідок цього УККА перестав бути організацією організацій і, у відсутності іншої розв'язки, стане в найкращому випадку тільки надбудовою споріднених організацій. Рішення цих організацій закріпити за собою всі важливі пости, включно з постом екзекутивного віцепрезидента, перетворило Конґрес у боротьбу за владу, у якій єдиним „важливим" тілом стала Номінаційна комісія, з підготованою заздалеґідь абсолютною більшістю згаданого угрупування, а все інше відставлено на „задній плян". Згадати хоча б факт, що у точці запитів і дискусій над звітами, у яких взяли участь понад 50 осіб, ні разу не впало слово „Україна", не заторкнено жадної суттєвої проблеми, а майже половина делеґатів завзято, хоч і безуспішно, вовтузилась над питанням „партократії", балканізуючи і так уже споляризований Конґрес.

Не було також часу в неділю запитатися — „а куди тепер?". Це питання залишається й сьогодні з нами, на превелике горе всієї громади і на превелику втіху того, хоч фізично неприсутнього, такого наявного „третього". І над цим та іншими питаннями, що їх не те що не розв'язав, але у застрашаючій мірі створив останній Конґрес, прийдеться громаді розсудливо і раціонально застановитися з метою збереження тих вартостей, які лягли в її основу, які окрилювали її стримління до всебічного розвитку і які були мотивуючим чинником у допомозі українському народові в його невпинній боротьбі і за вкрадену волю і насильно узурповану незалежність.

Т.Т.

БОРОТЬБА З ГОЛОДОМ

Цього року великі простори східньої Африки знову, як це вже не раз бувало, загрожені голодом. Комбінація посухи, невдалої господарки тих, які працюють на землі, а в першу чергу фальшивих директив і генеральних напрямних урядових чинників спричинила такі погані жнива, що величезний недобір у харчових запасах відіб'ється на виживленні значної частини населення. І тільки направду велика й вчасна допомога інших країн може зарадити лихові.

На погоду й посуху народи Етіопії, Кенії, Танзанії, Мозамбіку та інших сусідів впливу мати не могли. Так само закоротко вони існують і заслабі економічно й технічно, щоб могти вже створити таку орошувальну систему, яка могла б у більшій мірі зневтралізувати й вирівняти стихійні атмосферні умови. Інша справа з працею людини на землі, з діяльністю хлібороба. Аґрарні системи тих країн мають свій типовий століттями і поколіннями витворений сільськогосподарський характер, методи управи землі, виплекування плодів, їхнього збирання. Традиційні, століттями витворені способи й методи далеко не дорівнюють сучасним. І тому це причиняється до недостатнього використання існуючого.

Крім цього великі зрушення серед населення тих країн, безплянова урбанізація, получена з надмірним і наглим відпливом населення сіл до міст потягнула за собою негативні наслідки. Та найважливішою причиною відставання сільської економіки в деяких з тих країн є фальшива аграрна політика їхніх урядів.

Йдеться в більшості про новопосталі держави з вийнятком Етіопії, де зате відбулася революція. Молоді керівництва тих держав здебільшого захопилися совєтськими, або зближеними до них моделями господарювання. Центральне державне плянування, орієнтація на потреби світових ринків, попит на тих ринках на різні товари — какао, кава, бавовна і тим подібне — породжують переставлення на шанси „легкого заробітку" на світових ринках. Світові ринки виставлені на хитання, великі пересування і тому часто виходить так, що переставлення з одного продукту на інший, експортовий і сподіваних користей не дає і позбавляє резерв для проживлення власного населення. А власне це є підставове! Проживити власне населення — це найважливіша проблема для кожного уряду. А ті, які захопилися совєтським моделем, індустріялізацією за всяку ціну, швидкими прибутками за продукти, які минулого року мали величезний попит і принесли їхнім продуцентам чималі зиски — надто часто про це забувають. Найкращою ілюстрацією для цього є власне Совєтський Союз.

СССР перебрав від попереднього царського режиму, який хоч був крайньо нездалий, але не встрявав занадто в економіку, „Шпихлір Европи". А з того шпихліру Европи московські червоні „мастаки" зробили постійно голодуючу, або принаймні недоїдаючу країну. Ослабивши аграрну видатність наперед нерозумною політикою, надмірними тягарами, а опісля зруйнувавши її до основ колективізацією, большевики створили власними руками постійну загрозу недоїдання. Мало це в них глибші причини, ідеологію марксизму. Для К. Маркса сільське життя було „ідіотичне", дрібноміщанин по своїй природі він в місті бачив найвищий осяг суспільного життя, а в фабриці важливіший усього іншого ідеал. Засліплені його доктриною і доктринерством большевики індустріялізували, „перетворювали село на взір міста", творили „хлібні фабрики" на місце звичайних сільських господарств і дочекалися до того, що без величезних імпортів збіжжя зі закордону мусіли б примирати голодом, бо „хлібні фабрики" завжди не дописували й недописують.

Значна кількість нових джерел, захоплена статистичними даними про совєтські фабрики й індустріялізацію і зв'язану з тим потугу пробують повторяти це на своїх зовсім менших просторах і в зовсім інших умовах. Очевидно, коштом населення, а в першу чергу селянина, большевики ставили індустрію, але не зважаючи на ті величезні кошти, які, поносить недоїдаюче населення нових держав, вони ані не всилі „ударним темпом" індустріялізуватися, ані навіть творити „хлібні фабрики", ані визволяти своїх селян з „ідіотизму сільського життя", як казав Маркс. Цікаве, що з того марксівського дурману зуміли якось визволитися китайські комуністи. Мабуть головна причина в тому визволенні це їхнє глибоке пов'язання із селом і китайським селянином — китайська комуністична революція була фактично революцією —, взаємне довір'я між селянами й керівними чинниками партії, а в першу чергу з її лідерами на чолі з Мао. Це власне і значно раціональніший підхід до зрозуміння життя і розв'язки його проблем не дали китайським комуністам скотитися до того стану аграрної невідповідальности, в якому знайшовся СССР, який не може жити з „найбільшим здобутком господарської політики — колективізацією", ані не може її змінити.

Власне в тому велике щастя Китаю. Бо тільки уявім собі на момент повторення катастрофальної аграрної політики большевиків на китайському терені з його сотнями мільйонів населення, а теж уже з більйоном населення, а тоді принаймні в якійсь мірі мо-

(Закінчення на стор. 8-ій)

Святослав Караванський

ДРУЖНЯ БЕСІДА

ПИТАННЯ: Чому на означення совєтської тоталітарної системи ви вживаєте термін „(червоний) фашизм"?

ВІДПОВІДЬ: Слово „фашизм" походить з Італії, де цим словом звали створену Муссоліні політичну систему. Але згодом словом „фашизм" стали називати усяку монопартійну тоталітарну систему. І німецький націонал - соціялізм, і італійський фашизм, і режим генерала Франко дістали узагальнену назву „фашизм". Цей термін дуже охоче вживала і вживає совєтська комуністична пропаганда і всі ті політичні течії, які перебувають під її впливом, прикладаючи його до антикомуністичних режимів.

Однак глибше проникнення у факти і явища історії XX століття показує, що однопартійну, диктаторську, тоталітарну систему у світі було створено у Росії. Саме ця система була зразком, який наслідували і Муссоліні і Гітлер. Масовий ґеноцид мільйонів людей це „винахід" саме Леніна і його мафії. Совєтські концентраційні табори Соловки та Біломорканал були тим зразком, який „надихнув" Гітлера створити Бухенвальд, Майданек і Освєнцім.

Затим, що існує назва монопартійної, тоталітарної системи, — її слід прикладати до всіх таких систем. Фашизм не знищено. Фашизм існує. Він існує сьогодні в СССР, на Кубі, у В'єтнамі, у Камбоджі, у Анґолі, Етіопії та низці інших країн. II світова війна не знищила фашизм — навпаки, вона зміцнила один з його різновидів — „червоний фашизм".

Та фашизм є фашизмом, незалежно від свого забарвлення. Термін „фашистський" на означення термінів „монопартійний, диктаторський, тоталітарний" широко вживався у документах Української секції табірної Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод. Саме тому я ним і послуговуюсь.

Кілька слів від автора: Після оприлюднення у „Свободі" моєї відповіді на питання: Як ми зможемо звідси вплинути, щоб українські ансамблі приїжджали на виступи до Америки? автор дістав кілька додаткових питань.

ПИТАННЯ: От я музика по професії, точніше — музикознавець. так слід мені викинути з історії української музики усіх „орденоносців", таких, як Ревуцький, Лятошинський, Майборода, бож їхньою творчістю якоюсь мірою керувала московська мафія?

ВІДПОВІДЬ: Така точка зору абсолютно не випливає з моєї відповіді. Хіба заперечуючи необхідність запобігти перед московською мафією задля приїзду ансамблів, я закликав ігно[illegible] творчість українських композиторів?

Творчість українських композиторів це наше національне надбання. І його слід використовувати, покладаючись на тутешні виконавчі сили, що я і радив. Я був у Вінніпеґу і слухав, як симфонічна оркестра Вінніпеґу виконувала твори Гомоляки, Ревуцького та інших композиторів. І це можна тільки вітати.

ПИТАННЯ: Орденоносця і члена партії Давида Ойстраха американська преса вітала тріюмфально, як короля скрипалів. Чи було доцільно і правильно, щоб ми, українці, єдині бойкотували своїх мистців і ансамблі?

ВІДПОВІДЬ: Не було у моїх словах і заклику до бойкотування своїх мистців та ансамблів. Таке прочитання моєї відповіді жадною логікою не вмотивоване. Якщо я закликаю розвивати місцеві ансамблі, — хіба це заклик до бойкотування немісцевих ансамблів?

ПИТАННЯ: Виїзди з СССР — це можливість контакту з вільним світом. Чи слід нам противитися тим виїздам і робити тюрьму ще щільнішою?

ВІДПОВІДЬ: Хіба не схвалювати запобігання перед Москвою значить противитися виїздові ансамблів? Московська мафія у своїй практиці мало зважає на будь-чиї симпатії чи антипатії. Коли їй треба буде з певних міркувань вислати ансамбль, то повірте мені, вона не буде дивитися чи ми його кличемо, чи ні. Якщо ж московська аґентура пускає поголоску, що ансамблі не їдуть через ворожість еміґрації, то цим вони підступно сіють чвари у нашому середовищі, щоб ми сварилися довкола питання, яке абсолютно не залежить від нас, а повністю від московської мафії. Саме Москва не хоче висилати сюди українські ансамблі, бо картина вільного світу не зміцнює у совєтських громадян комуністичного світогляду. І не пускаючи ансамблі, Москва перекладає вину із слабої голови на здорову. Тому найкращий вихід у такій ситуації, — це дбати про розвиток своїх мистецьких сил, добиваючись, щоб саме ці мистецькі сили їхали в Україну. Саме такі поїздки зроблять тюрьму не такою щільною.

Далі автор питань вказує, що Йосип Гірняк писав у 1966 році до Павла Вірського: „Честь і слава вам!"

На це я зауважу тільки, що у вересні 1965 року по Україні прокотилась хвиля репресій, коли крім автора цих рядків були заарештовані: І. Світличний, М. Мосютко, І. Гель, В. Мороз, брати Горині, П. Заливаха та інші (див. „Лихо з розуму" Чорновола). І от після цієї репресивної акції Москва висилає ансамбль Вірського. Може вони й гарно танцювали, але який у цьому факті глум з тих, яких на довгі роки посадили за грати? Чи задумувався над цим автор листа?

ПИТАННЯ: Приїзд наших братів і сестер із Совєтського Союзу — еміґрантів і звільнених дисидентів, — відбувається теж не без участи і не без згоди „московської мафії". Чи треба нам і цю справу закинути?

ВІДПОВІДЬ: Закидати цю справу не слід, але все, що виходить з-поза залізної завіси, вимагає від нас пильного і об'єктивного вивчення.

НОВЕ ОБЛИЧЧЯ АНТИСЕМІТИЗМУ У ФРАНЦІЇ

/В. Д./ — В останньому тижні по більших містах Франції відбувалися протестні масові демонстрації — це був вияв обурення проти вкинення бомби під жидівською синагогою в Парижі та вбійства кількох осіб. Виконавцями цього жахливого вчинку, — як поінформовано, були французькі неонацисти та антисеміти.

Видатна закордонна кореспондентка „Ню Йорк Таймсу" Флора Люіс, написала з Парижу, що новий прояв антисемітизму у Франції - це витвір „історії і політики".

Ще при кінці минулого сторіччя у Франції поширився антисемітизм. а це в зв'язку зі судовою розправою над капітаном французької армії Альфредом Дрейфусом, жидом із походження, якого оскаржено за крадіж важливих військових документів, засудивши його на досмертне виселення на т. зв. Чортівські острови. Цією справою тоді зайнявся французький письменник Еміль Золя, який написав твір в обороні Дрейфуса, коли виявилося, що це не капітан Дрейфус, а інший старшина, Естергазі, викрав військові документи французького генерального штабу, продавши їх німецькому шпигунові.

У 1930 роках антисемітизм у Франції поширювали праві французькі партії, зокрема, за прем'єра Леона Блюма, який був жидівського походження. Він був одним із провідників лівої коаліції або т. зв. народного фронту, за яким стояли комуністи, що їх фінансово підтримувала Москва.

Під час окупації Франції німецьким урядом, французькі коляборанти явно співпрацювали з нацистами в протижидівських акціях.

Якщо глянути в минулі сторіччя, нетолерантність супроти іновірців у Франції зокрема видимо позначалася від часу Французької Революції. А протиреформаційний рух був особливо брутальним у цій країні, де ще нині протестантів уважають за тих, які не співзвучні з „французьким духом".

Сьогодні Ф. Люіс пише, що за маскою обурення, яке проявилось з приводу вкинення бомби до синагоги, скривається „небезпека сполітикування антисемітизму", бож урядові особи приватно заявляють, що гострі засуджування антисемітизму спричиняються тільки до ще більшого його зросту. Прокомуністичні групи, особливо араби, та північно-африканці, які уважають жидів за головних противників палестинців, вголос критикують жидів.

У Франції тепер є 650,000 жидів, велике число з яких є заасимільоване та в першу чергу почувається французами. Найновіші жидівські еміґранти зі Східньої Европи, що їх називають „ашкеназами", та жидівські еміґранти з Північної Африки, звані „сафардами" /сафардійські жиди"/, також не мають спільної мови, хоч обидві групи гостро критикують французький уряд за офіціяльну політику проти Ізраїля. Одначе, Ф. Люіс пише, що в дійсності неґативне відношення певних французьких груп до Ізраїля віддзеркалює радше неґативну поставу тих французів до сіонізму чим до жидів як таких. Бо на ділі, всі французькі партії осуджують антисемітизм та різні відміни їх проявів.

Коли в 1948 році проголошено Їзраїль як незалежну державу жидівського народу, то в тому часі всі французькі ліві партії всеціло підтримували Ізраїль, на чолі якого була робітнича партія. Пізніше, коли політика Москви обернулася проти Ізраїля і у Франції внаслідок війни з Альжиром запанував хаос, французькі праві партії стали проти арабів і за Ізраїлем. У 1967 році, після війни між Єгиптом та Ізраїлем, ця постава, з наказу ген. де Ґоля, у величезній мірі змінилася. Від того часу питання достави нафтової ропи майже на цілій лінії формулювало курс французької закордонної політики та довело до загально проарабського курсу політики Франції.

У теперішній війні між Іраком і Іраном Франція є по стороні Іраку, з країни якого спроваджує одну-четверту імпорту нафти.

Ізраїльські дипломати є переконані, що офіціяльна підтримка Францією Палестинської Визвольної Організації, Іраку і Лівії у великій мірі спричинилася не тільки до зросту антисіонізму, але також антисемітизму.

У тому самому дусі говорив також прем'єр міністер-міністер Менахем Беґін, твердячи, що французький уряд у своїй безустанній критиці Ізраїля творить, може й несвідомо, дуже вигідне підложжя для зросту антисемітизму. Він теж критикував Совєтський Союз і Сирію, де уряди ведуть одверту протижидівську політику відносно своїх громадян жидівського походження.

Людмила Волянська

ПОЕТ, ЩО БУДУЄ СИМВОЛІЧНІ КАРТИНИ З ПОДИХАМИ ВІЧНИХ СИЛ

(Розмова з Василем Баркою)

(3)

Такими були випадки за випадками. До Бога звернутися в цій граничній ситуації було для нього зовсім звичайно, не зважаючи на той матеріялістичний і атеїстичний „брейнвашінґ", що його зазнав у молодості, бо змалку все таки глибоко в душі лишилася спрага, потреба, прагнення Бога. Поривало до віри Шевченкової, до віри Сковородинської, а там далі в глибину до Данте. Тож нічого дивного в тому, що перегляд всього життя в ті години аґонії привели до Світла, у вікні хатинки хрест златомальований стояв...

Це навернення поетове до віри декому здаватиметься смішним... Декому потім з того всього буде „весело". Будуть такі, що зватимуть юродивим, але не на них поет оглядається, бо розмовлятиме своєю душею з вічністю. А такому доводиться часто бути в самоті.

Так склалося й особисте життя. Його дружина — адигейка, зеленоока красуня з тьмяно-золотавим волоссям і син — втрачені при втечі на Захід від полчищ совєтської армії, що переможно сунула назад на Україну. Особисте щастя і затишне кубелечко не судилося. Була ще перед тим як одружився перша любов, не-українка, а семітка, Раїса Пак. Це була передтеча його „Беатріче". Була піяністка, добре грала. Райдужна романтика, коли все ввижається у барвах веселки. Любили обоє хуртовину і бурю. Йшли за місто, побравшися за руки; перебували в надземному платонічному зв'язку. Вона, хоч жидівського роду, але бльондинка з ясно-сірими великими очима. Дала на прощання шаль, який зберігав потім довго-довго, щось так, як синю квітку, зірвану з сукні Ганни Закревської, Шевченко... Для Шевченка Ганна була єдиною справжньою любов'ю, для нашого поета — пана Василя — ця найбільша і справжня любов розпадається на трьох осіб, трьох жінок, які давали йому надхнення. Раїса Пак; потім дружина — остання князівна адигейців, з якою провів десять спільних років, з таємничим іменням — Довлетхан Натхо. Коли познайомилися, мала всього 18 років... Третє втілення „Беатріче" теж пов'язане з музикою й радістю чистого взаємного почуття. І також не-українка. Але це був час, коли поет зрозумів, що не ґінекей йому будувати. І хоч було велике захоплення, знав, що не сміє одружуватися, бо не міг ділити свого призначення бути „свідком" доби ні з ким. Радісні часи, щасливі години і музика, музика без кінця — треба було зректися їх. Тоді ж усміхалася й праця: проф. В. Лев постарався про посаду — читати лекції з російської літератури в Міннесотському університеті. Та вирішив відмовитися від всіх вигод „нормального життя" і забезпеченого, щоб могти писати. Вирішив „прожебрачитися" через життя, але без перешкод творити. Виношував ті апокаліптичні картини цілих 25 років і мав тільки одну думку — закінчити цю велику річ. Бувало, що існував виключно на рибі „туні" за 25 центів і трошки рижу, але писав, писав. Бачив бо, що багато з нас, українців, починає і не кінчає велике діло. Боявся вмерти, поки не закінчить. Коли дописав останній рядок, якраз тоді грали „Пасіонату" Бетговена. Лунали в душі і серці слова: „і дам тобі вінець життя!"

Все життя так проходило і під знаками, які давалися звищ. Треба їх лише було вміти розпізнати, треба їх слухати. Щоб почути той ГОЛОС, „треба ходити тихенько в житті". Тоді доля, Призначення продиктують вірний шлях, і свою функцію виконаєш у житті. „Свідок" є свідком тому. Писав „Свідка" персонально, від автора. Чужі життя перевів через своє сreце. Так пишеться справжня лірика, поезія правди. Для „Свідка" лежав хворий, поранений, з роз'ятреною раною. Кривава буря перейшла через душу. Перестав бути тим, чим був доти, і став людиною. Це було дно. Був на дні. З дна піднісся й став знову народженим удруге. Тепер дивиться на пройдений шлях з покірною, кроткою радістю — не змарнував свого життя.

Крім „Свідка" має ще чимало недрукованих творів, набереться на 16 томів. Половина буде видана, вже про все домовлено. Знайдено видавців і на решту. В тому, що не змарнував свого таланту, має заслугу і вільна земля американська. Тут поет не складе достатньо їй подяки, бо тільки тут, у країні беззастережної свободи, зміг так влаштувати своє життя, що міг вільно й багато писати. Це справа дійсности, в Америці життя його не проходило легко, але тут завжди була електризуюча атмосфера американської вольности, якийсь „озон", щоб думати абсолютною волею. Без Америки не написав би так. Мав цю абсолютну волю, вільний був як птах, — все це було потрібне для поетичного вільного дихання. Після совєтчини, після гітлеризму — цю волю не в стані людською мовою очеркнути...

Ось він живе „вільним птахом" на „Верховині", бо Братський Союз має в своєму уставі клявзулю дати притулок діячам української культури. Були тут і інші наші культуротворці, але не витримали самотности й зимової тиші. Виїхали, відмовившись від вільної оселі. Не так Барка. Його перебування тут потрібне і УБСоюзові, бо він там живе, і асекурацію від вогню дають Союзові, хоч взимку там один-однісінький він мешканець.

І вже наприкінці ще питання: до якого політичного напрямку чи ідеології себе відносить? — Він з тих „масонів", що і „останній масон": шанує всі льожі, але до жодної не належить, і не буде, і не хоче. Багато читає, ще більше пише і веде бесіди з цікавими людьми, переважно духовними, які відвідують „Верховину".

Ось і цього літнього і гарного дня, шукаючи Василя Барку на „Верховині" для розмови, аж мусіла його

(Закінчення на стор. 8-ій)

Ніна і Святослав Караванські у Вотервліті

Заходом Відділу УККА й місцевого 99-го Відділу СУА прибули 21-го вересня ц.р. до Вотервліту, Н.Й., Святослав Караванський і д-р Ніна Строката-Караванська, довгоочікувані гості з України.



Мгр Т. Дурбак і Я. Кушнір вітають Ніну і Святослава Караванських

Пресова конференція

Вже перед Українським Домом зустрінули їх представники телевізійного каналу — НБС і відбули з ними інтерв'ю. Відтак у малій залі Українського Клюбу відбулася пресова конференція з представниками телевізійних станцій АБС — к.10, СБС — 13, редакцій „Таймс-Юніон" з Олбані і „Таймс-Рекорд" з Трою. На численні запити С.Караванський відповів, що Москва намагається фізично знищити український нарід, його інтелігенцію, священиків (процес СВУ), переслідуючи дисидентів найбільше в Україні. В 1941 році він був ув'язнений за приналежність до ОУН, що боролася проти московських і німецьких імперіялістів, відсидів 30 літ у тюрмах. Американці наївні, бо не добачають небезпеки від московсько-комуністичного імперіялізму для західних демократій. Від 1917 року Ленін прогосив ЗСА найбільшим ворогом комунізму, але американці вважають московських комуністів...приятелями.

Совєтський уряд не потребує посилати війська до Польщі, як довго польський комуністичний уряд контролює край, але коли він утратить контролю, тоді совєтські війська ввійдуть до Польщі так, як до Афганістану. В совєтських тюрмах трактують політв'язнів як кримінальників, чого немає ніде у світі. Здорових людей замикають до „психушок" і трактують їх як психічно хворих, наприклад — Оксану Мешко. В совєтській пресі є постійні гострі напади на Америку, а ще гостріші — в Україні. Про КГБ написав книжку Барон, треба її прочитати, щоб пізнати правду про СССР. Солженіцин описав совєтські концтабори, але це було повторенням того, що роблять росіяни в Україні вже 60 років. Від 60 років СССР забирав країну за країною, без спротиву Заходу й Америки. Комуністи мають у пляні зайняти країни Азії, Африки й Південної Америки; відтяти ЗСА від постачання нафти і від торговлі зі світом, спричинити кризу, безробіття, інфляцію, депресію, заворушення, що можуть довести до створення марксистського уряду в ЗСА. Тому ЗСА повинні бути сильні, щоб не допустити до цього. Одначе в американських університетах пропагують марксизм і інші ліві теорії, що є просто самогубством. Совєтські лідери це — криміналісти, бо вони винищують цілі кляси, цілі народи, безпощадно русифікують усі неросійські народи під плащиком „інтернаціоналізму".

Російський імперіялізм має довгу традицію від царів, а тепер він виступає під маскою марксо-ленінського інтернаціоналізму. Американці не підтримують ані дисидентів, ані поневолених народів. Новий президент повинен діяти з позиції сили проти кримінальних елементів, стримати комуністичну агресії.

Д-р Ніна Караванська ствердила як лікарка, що політв'язнів тортурують не тільки фізично, але й психічно, медично, під харчовим оглядом; виголоджують їх, дають їм ліки і застрики, що їх нищать фізично і психічно. Міжнародна Амнестія дістала звіти, але їх не використовує. Америка не вірить, що СССР є ворогом капіталізму й демократії. Н.Строката відсиділа 4 роки в тюрмі, бо відмовилася зізнавати проти свого чоловіка, не відреклася його, хоч того домагалися. Марксівська ідеологія збанкрутувала, вона примітивна, не витримала проби життя. У викладах про марксизм в американських університетах треба конфронтувати з життям, що приніс марксизм поневоленим народам. Марксо-ленінізм — це недемократична система, ворожа Заходові й Америці, тому вона не повинна бути пропагована, бо це самогубство. Мгр. В.Літинський переклав відповіді Караванських, але Святослав Караванський часто сам відповідав ламаною англійською мовою, що подобалася американцям своєю безпосередністю.

Цій пресовій конференції прислухувалися три українські священики, конґресмен Стреттон, представники наших організацій, біля 50 осіб. В усіх трьох каналах появилися ще того ж дня короткі, прихильні звіти, а навіть і на другий день вранці. У часописах „Таймс-Юніон" і „Таймс-Рекорд" на першій сторінці появилися обширні звіти зі знімками Караванських про цю пресову конференцію з підкресленням совєтської небезпеки для ЗСА та совєтського імперіялізму. Це великий успіх для українців.

Зустріч з громадянством

При вході до великої залі Українського Клюбу в год. 4.10 по полудні голова Відділу УККА Я.Кушнір і голова 99-го Відділу СУА мгр Т.Дурбак привітали подружжя Караванських традиційним українським звичаєм — хлібом і сіллю, а наші найменші — Христя Скалій і Олесь Якубович вручили гостям гарну китицю квітів. Я.Кушнір привітав їх теплими словами і започаткував многоліття дорогим гостям, що підхопили всі зібрані. Відтак Я.Кушнір відкрив зустріч і подав її програму. Пані Д.Кушнір розповіла про життєвий шлях д-р Ніни Строкатої-Караванської.

Д-р Ніна Строката-Караванська , оваційна привітана, подякувала за підтримку в акції за звільнення політв'язнів. Українська еміґрація сильна своїм національним духом, що створив українські церкви, школи, народні доми, товариства, все громадське життя. Відвідуючи українські поселення, спостерегла насичення патрітизмом. Ніхто з інших еміґрацій не спромігся на таке національне життя, ніхто, крім українців, так його не розбудував. В Копенгаґені 22 українки створили спільну делеґацію, хоч там були українки з різних країн, різного віку, різних поглядів. Це доказ, що українці можуть зробити у сприятливих умовинах. На українських землях немає тепер таких можливостей.

Переходячи до стану в Україні, вона зупинилася на героїчній постаті Оксани Мешко. Вона має вже 76 років, відбула 10 років в таборах, була звільнена в 1955 році. Її син Олександер Сергієнко, який виростав без матері, відчув у матері постать української героїні-жінки. І мати й син стали учасниками дисидентського руху. В 1972 році Олександра запроторили на 12 літ тюрми, а Оксану — до психушки за те, що вона була членом-основником Української Гельсінкської групи. Медичні тортури такі ж болючі, як і фізичні. Міжнародна Амнестія адоптувала її та взяла під свою опіку й оборону.

Найновіша історія України дала багато імен жінок-героїнь, що відсиділи 30,25 і 15 років у тюрмах. Катря Зарицька відсиділа 31 рік, Одарка Гусяк — 25 літ, Галина Дидик — 20 років, Марія Пальчак —15 літ, і багато-багато інших. Вкінці вона закликала підтримувати всіма способами Оксану Мешко, домагатися її звільнення з психушки.

Потім присутні ставили питання, на які відповідали обоє Караванскі. Подаємо у скороченні тільки їхні відповіді.

Святослав Караванський: політв'язні довідувалися про українську еміґрацію у вільному світі, читаючи совєтську пресу „між рядками", бо там були тільки лайки з приводу різних подій: конгреси СКВУ, тижні поневолених націй, напади на поодиноких діячів. Вони довідувалися із „Голосу Америки" та інших радіостанцій про життя і діяльність українців закордоном.

В Україні ще живе пам'ять про ОУН і УПА, 1941 рік. Про революції в 1917 році і УНР вже мало хто пам'ятає, бо мало залишилося сучасників. Співають упівські пісні. Назагал у СССР усі мовчать, важко збагнути погляди людей.

Наші дисиденти у вільному світі мають різні погляди: Плющ „відкрив" український антисемітизм, ген.Григоренко відкрив „партократію". Вона існує, але компартією кермує імперіялістична Москва. Метрополія існує в Москві, а всі інші „республіки" — це просто колонії Москви. Партократія служить московській імперії. Є нація імперіяльна і нації колоніяльні. Російський нарід є також поневолений, але він не терпить національного гніту.

Революції не можна передбачити. Ніхто не сподівався, що в 1917 році цар зречеться престола, але большевики добровільно не зречуться влади. Про СВУ не можна говорити без серйозних дослідів у київських бібліотеках. Шевченківські роковини відбуваються, але доповіді відбуваються в російській мові. Насилають доповідачів з Москви.

Д-р Н.Караванська: В південній Україні, зокрема в Одесі, були випадки смерти від холери, до того спричинилися літня гаряч, велике скупчення людей, погані мешканеві і санітарні умовини.

Совєтський уряд приховував вістки про холеру та нічим не допоміг її поборювати. Зате самі українські лікарі докладали всіх зусиль, щоб припинити поширення холери, що їм удалося.

Україна має традицію „по-чистому життя", не так, як у інших частинах СССР. Тепер в Україні та в цілому СССР проходить відродження релігійного життя, християнства й мусулманства. Російська православна Церква потрібна урядові, щоб доказувати „свободу релігії" в СССР, але її фактично немає. Церква в Україні зрусифікована.

В Західній Україні існує католицька церква в катакомбах. До церков ходять переважно люди, які перетерпіли тюрми й табори. Багато молодих жидів переходить на християнство і, як неофіти, боронять релігію.

Щодо українського шкільництва та української мови, то це сумна справа. Наступ на українське шкільництво продовжується всіми засобами. Вправді відсотково є більше українських шкіл, ніж російських, але в українських школах є російські кляси. Всі шкільні імпрези відбуваються в російській мові. У Львові, в центрі всі школи російські, українські школи є тільки на передмістях. Медичні школи — російські.

Вибираюся до Мадриду, бо маю досвід з Копенгагену. Можу посвідчити про численні порушення Гельсінкського договору в Україні, як член Комісії прав людини СКВУ.

Посилати пачки в Україну — це велика допомога рідним, але не всі пачки доходять.

В літературній частині поезії С.Караванського рецитували: мгр Д.Якубович — „Колискова" і мгр Т. Дурбак — „Роздум перед самоспаленням". Мгр А.Дурбак прочитав про життєвий шлях С.Караванського. Сам С.Караванський прочитав дві свої гумрески: „Як тут бути" і „13-те число" та три поезії. Автора оваційно вітали довготриваючими оплесками.

Вкінці голова 99-го Відділу СУА мгр Т.Дурбак подякувала дорогим гостям і всім учасникам зустрічі з дисидентами з України. Пресова конференція й зустріч тривала майже 5 годин, прибуло біля 150 учасників.

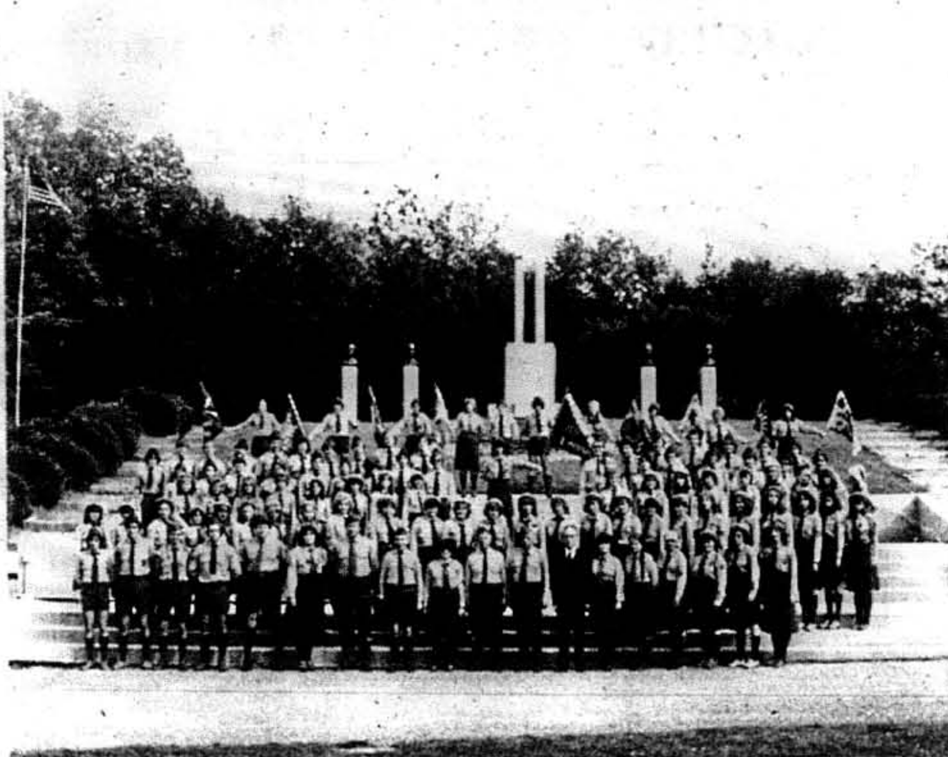
Після того в домі Д. і Я.Кушнірів відбулося прийняття для запрошених гостей. Р.Маселко порушив багато справ і подій, досі невідомих новоприбулим гостям з Укріни, та подякував родині Кушнірів за прийняття.

І.Дурбак

Відбувся вишкільний табір СУМ-А в Елленвіллі

Цьогорічний вишкільний табір СУМ-А для кандидатів на впорядників першого і другого ступеня, виховників першого ступеня та кандидатів четвертої групи, відбувся на оселі СУМ-А в Елленвіллі від 10-го до 31-го серпня ц.р. Табір носив ім'я легендарного командира УПА ген.хор. Тараса Чупринки в 30-річчя його геройської смерти, якого вшанував увесь український загал.

Відкриття табору відбулось у неділю, 10-го серпня, в 4-ій годині по полудні в присутності голови КУ СУМ-А Мирослава Шміґля та члена таборової комісії Богдана Гаргая, які щиро привітали Команду та понад сотню таборовиків, які прибули не тільки з осередків СУМ-А східного побережжя, але також і 13 сумівок і сумівців із сусідньої Канади з Монтреалю та з віддалених осередків — Міннеаполіс, Детройт, Клівленд, Рочестер, Боффало та Сиракюзи.



Таборовики, команда і виховники Вишкільного Табору СУМ-А ім. ген.хор. Тараса Чупринки на Оселі СУМ-А в Елленвіллі, Н.Й., 1980 року.

На коменданта цьогорічного табору знову запрошено довголітнього сумівського діяча, респектованого сумівською молоддю, члена КУ СУМ-А, голову осередку СУМ-А в Ню Йорку, Корнеля Василика. До складу таборової команди увійшли: Нуся Вох — бунчужна, Надія Якимів - писар, Юлія Купчинська та Марійка Іваськів — медсестри; Юрій Фурда й Мирон Приймак — спортові референти; кошовий хлоп'ячого підтабору — Василь Лавро, а кошова дівочого підтабору – Леся Канятин, та п'ять курінних.

Програма таборового дня завжди розпочиналась раннім апелем, молитвою, піднесенням прапорів та гаслом дня, яке подавали поодинокі таборовики. Таким чином програма проходила в дусі гасла дня. Передобідова пора була присвячена чотирьом викладовим годинам, на яких виховники-інструктори давали виклади з призначеної Головною Виховною Радою тематики.

Головним виховником на цьогорічному таборі був довголітній виховник і приятель сумівської молоді д-р Петро Мірчук, а до виховного складу входили мґр Іван Кобаса, мґр Осип Рожка, Корнель Василик, Наталка Кормелюк, Олена Галькович, о. Роман Мірчук, Іванна Кононів, Нуся Вох та проф. Лев Стругацький — диригент таборового хору.

Основні теми викладів були: д-р Петро Мірчук — "Розвиток української політичної думки"; мґр Іван Кобаса — „Історія СУМ в Україні та еміграції","Організаційно-виховні проблеми в осередках СУМ," "Сумівська виховна література;" мгр Осип Рожка — "Українознавство як виховний засіб", "Сумівський світогляд"; Корнель Василик — "Організаційна структура СУМ" та "Значення функційних та виховних відзнак"; Наталка Кормелюк та Олена Галькович — "Психологія і методика". Та в додатку, обидві ці подруги перепроваджували практичні зайняття та зайняття розвагового порядку.

Новотвором у цьогорічному вишкільному таборі було зорганізовання четвертої групи вишкільного табору. Ця група складалась з учасників, які вже відбули всі приписані табори, але яким КУ і таборова комісія вважала за відповідне продовжити вишкіл, щоб таборовики мали можливість поглибити знання у загальному, а з сумівської тематики зокрема, яке ім буде потрібно в майбутньому у праці з сумівською молоддю. Провідником цієї групи був д-р П.Мірчук, а головна тема його викладів — „Виховання типу провідника". У додатку до цього відбувся ще ряд гутірок на тему ОУН, прикмети провідництва та інші. Гостем-доповідачем на таборі був Ігор Раковський, який висвітлив два рази фільм на тему: "Шкідливість вживання наркотиків" з відповідним поясненням для таборовиків. При цьому треба зокрема підчеркнути, що релігійні виклади на таборі мав о. Роман Мірчук, який кожного тижня по два дні бував в таборі та давав таборовикам релігійне навчання, з чого таборовики здавали іспит.

Із вдячністю треба підкреслити, що духовну опіку в усіх літніх таборах, як також і у вишкільному таборі, сповняли отці Чину Василіян церкви св. Юра в Ню Йорку. Вони приїжджали кожної неділі і свята відправляти Богослуження для таборовиків і гостей на Оселі СУМ-А. Зокрема у вишкільному таборі відправляли Богослуження о. д-р Володимир Гавліч, парох і ігумен, та о. Лаврентій Лавринюк. Рівночасно на вишкільному таборі відправляли Богослуження отці православного віровинання: капелян православної сумівської молоді о. прот. Іван Ткачук та о. прот. Володимир Базелевський. Всім отцям-душпастирям, які духовно обслуговували таборовиків, складаємо сердечну подяку від Команди й усієї молоді.

У часі вишкільного табору відбуто дві ватри. Перша ватра була присвячена 50-річчю процесу над СВУ-СУМ, а друга ватра була присвячена 30-річчю геройської смерти Тараса Чупринки-Романа Шухевича та звільненню його сина Юрка. На ватрах промовляли: д-р Петро Мірчук, комендант Корнель Василик та Осип Рожка. Крім цього, відбуто цілоденну прогулянку та для розваги таборовиків відбуто чотири таборові забави з ініціятиви самих таборовиків.

Під час табору окрему увагу присвячено співові, тобто, створено таборовий хор,яким керував диригент дівочого хору „Жайворонки" у Ню Йорку проф. Лев Стругацький. Кожного дня відбувалися проби таборового хору, а кульмінаційною точкою був виступ цього ж хору на концерті в часі Всеамериканського Маніфестаційного Здвигу СУМ-А при акомпаньяменті молоденької піяністки Соні Шереґ. Виступ таборового хору був чудовим, і присутні на концерті нагородили його оваціями.

В часі табору під мистецьким керівництвом артистки українських театрів Іванни Кононів приготовано монтаж, яким вшановано 30 -річчя геройської смерти Тараса Чупринки на маніфестаційній частині Здвигу. Монтаж складався з рецітацій, співу, вільноручних вправ таборовиків.

Монтаж пройшов дуже успішно й залишив глибоке враження на присутніх представників організацій й установ та учасників Здвигу. У монтажі музичний супровід мав також молодий сумівець Юрий Фурда.

В часі табору відбувався спорт: купіль, руханка, впоряд, гри, ранні й вечерні апелі, збірки, шиття прапорів, таборової відзначки та інше. При цьому належиться признання і подяка подругам: Марійці Струс, Наталці Куцман, Ліді Бурі й іншим таборовичкам за вшиття чудових таборових пропорів та таборової відзначки. Ці прапори були направду прикрасою табору.

На закінчення табору появився таборовий журнал під назвою "Білогорща", який приготовила редколегія, очолена мґром О.Рожкою та Н. Куцман. У журналі поміщені статі виховників, таборовиків, інтерв'ю коменданта і бунчужної, які детально змальовують тритижневе таборування. Майстерно видрукований журнал з цікавим змістом залишиться тривалою пам'яткою цьогорічного табору.

В останньому тижні таборування з ініціятиви таборовиків— Петра Шміґля, Ярослава Галатина та Зенона Халупи, передано таборову радіопередачу, в якій подано вістки зі світу та таборового життя. Передачі були переплетені гумором, музикою та піснями. Для ширшого загалу та для таборовиків д-р П. Мірчук виголосив доповідь на тему: „Український Голокост". Доповідь зацікавила присутніх гостей, а зокрема таборовиків. Гостями у вишкільному таборі були актори з місцевости Ґлен Спей та Оселі Братського Союзу, які дали літературний виступ під назвою "Розстріляна Муза." Цей виступ був спеціяльно присвячений для молоді про розстріляних в Україні наших письменників,поетів та мистців , як також і про тих культурних діячів, які караються ще й сьогодні по московських тюрьмах та засланнях.

Поволі зближався кінець таборування. Всі таборовики готувались до Крайового Здвигу СУМ-А як також до святочного закриття вишкільного табору. На закриття табору прибув голова КУ Шміґель, члени таборової комісії, батьки таборовиків та тисячі заінтересованих гостей Здвигу, щоб бути глядачами емоційного закінчення табору. На закритті табору промовляв голова КУ М.Шміґель, який в своєму слові подякував комендантові, членам команди та виховному складові. Відтак промовив головний виховник д-р П.Мірчук, давши напрямні для молоді на майбутнє, та подав плян роздачі свідоцтв учасникам табору. Таборовики підходили індивідуально по свідоцтва і зі сльозами в очах прощались з командою та виховниками.

Незабутній зворушливий момент настав, коли до таборовиків і всіх присутніх на закритті табору промовив комендант Корнель Василик. Він своїм глибокозмістовним і емоційним словом зворушив до сліз таборовиків, а таборовики у відповідь на це , за його батьківську опіку над ними, зложили йому сердечну подяку довготривалими оплесками та окликами. Серед радости і сліз понеслась ще тужлива пісня: „Ми, таборе, прощаємо тебе..." та голос трубки „Ніч вже йде".

Роблячи підсумки цьогорічного вишкільного табору, в першу чергу, треба зложити велике признання комендантові К.Василикові, який був промотором і душею табору. Він був не тільки комендантом, але також і виховником-викладачем та дбайливим батьком для таборовиків. Він разом із членами команди та виховним сладом, старалися вщепити любов в молодечі серця до всього того, що нам рідне й цінне. Старалися наповнити молоді душі національним змістом та пустити їх у широкий світ як повновартісних людей. Нехай ці три тижні вишколу будуть не тільки приємним спомином, але також цілющою водою в душах молодих сумівців, які понесуть її до своїх батьків, осередків і українських громад. А для батьків нехай це буде заохотою посилати своїх дітей до молодечих організацій, до літніх таборів, бо там виховується, росте й розвивається молоде покоління, на яке ми так багато покладаємо надій.

Б.Г.

Музейні вісті з Чікаго

Український Національний Музей-Архів — УНМ — у Чікаго наближається до свого 30-річного існування. Минає вже 28 років від того часу, коли гурток ентузіястів музейної справи поклав основи під цю культурно-освітню установу з метою збирати, вивчати і показувати своїм і не своїм громадянам пам'ятки української матеріяльної й духовної культури, що виразно відрізняється від культур інших народів.

Крім зразків народного мистецтва та історичних пам'яток нашого славного минулого, в музеї міститься цінний архів загального характеру, як також особисті документи чи рукописи окремих визначних осіб. Книгозбірня на українські теми, що начислює понад 13 тисяч одиниць, становить важливу частину музею, а від 15 років у музеї приміщується Український Бібліографічно-Довідковий Центр — УБДЦ, що постав старанням бл.п.д-ра Романа Вереса та Українського Бібліотечного Товариства Америки. В УБДЦентрі зберігаються довідкові джерела і зведена картотека україніки по деяких бібліотеках Америки. Отож наш Музей-Архів становить і став компактним осередком українських культурних надбань.

Сьогодні більше ніж коли-небудь перед тим Музей-Архів сповняє гідно свою культурно-освітню ролю. Своїми прекрасними експонатами, добрими книжками і цікавим та цінним архівом, музей променює не лише на Чікаго, але й на околицю. Променює не лише на українську громаду, але ще більше на американську. Наш музей відвідують школи , релігійні товариства, клюби, а щонеділі спеціяльні міські автобуси зупиняються щогодини біля музею, даючи змогу зацікавленим десяткам туристів оглянути музейні експонати.

З нашої книгозбірні й архіву користають автори, що пишуть на етнічні теми, й студенти чікагських університетів, які опрацьовують наукові теми про східньоевропейські народи, а український народ зокрема.

Чи така важлива репрезентативна амбасада української культури не заслуговує на матеріяльну і моральну підтримку української громади? — Про потребу матеріяльної підтримки писалося в липні 1979 року напередодні збірки на адміністраційні видатки Українського Національного Музею-Архіву, а цим разом слід зосередитися над потребою моральної підтримки з огляду на близькі загальні збори УНМ, що відбудуться в неділю 26-го жовтня цього року.

Автор цих рядків, на раменах якого під цю пору тяжить відповідальність за дальшу долю й розвиток УНМ затривожений зростаючою байдужістю нашого громадянства до УНМ. Число членів — приблизно 200 — є рішуче невистачальне. Приєднання співробітників є важкою проблемою. На загальні збори приходить п'ять — десять осіб. Чи це здорове явище? Чи це не сором для 50-тисячної громади міста Чікаго? Очевидно — сором не тим двом десяткам, які цікавляться УНМ, але тим сотням і тисячам, яким доля музею байдужа.

Я звертаюся до усіх тих, хто прочитає наш заклик, і до прихильників музейної справи з гарячим проханням — обговорювати музейні проблеми зі своїми приятелями й знайомими та заохочувати їх до співпраці.

Моє прохання набирає ще більшої ваги, коли під цю пору на рідних землях ворог усіма засобами старається знищити українську культуру й мову. Як протидію, УНМ в Чікаго набожно зберігає ці культурні надбання та історичні пам'ятки для майбутніх українських поколінь і для широкого американського загалу.

Як можна тоді бути байдужим до таких важливих справ? Музей-Архів просить відгукнутися на адресу: Ukrainian Museum—Chicago 2453 W. Chicago Ave.,Chicago, Ill. 60651

Мгр Еміліян Басюк

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 1980 РІК

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
5 Денисюк Адріяна И.
11 Кабо Христофор Р.
13 Тетрлецький Анна Е.
16 Рамос Аллисон І.
32 Петрус Наталка
39 Тарнавський Михайло С.
76 Заяць Адріян В.; Рената А.
82 ДеКакко Данило Х.
83 Вінгар Ярослав, Теодор, Вероніка
88 Гадій Лариса І.; Клок Григорій Д., Марко Д.; Шог Олександра Н.; Ворох Любослав А.
194 Левицький Анна; Тот Іван І.
224 Галонішка Марко П.
230 Мартинишин Христина М. 2.
235 Бах Христина Р.
245 Гуллітон Лариса А.
254 Засць Кімберлі А.
261 Шиб'як Катерина І.
278 Ашфорд Роберт Д.
285 Савчук Анна М.
286 Скордінський Стефан І.
292 Посівак Олександер І., Посівак Мирон Ю.
320 Гардій Риян Л.
347 Сінченко Іван І. 2.
352 Глім Джефрій А.; Щербак Стефанія С.
377 Мулик Оксана Н.
389 Гелетканич Андрій Р.; Курок Левко, Сашко; Пастушак Андрій М., Данило М.
414 Сігурович Лариса М.
418 Петрів Марко Д.
439 Зубаль Анна М.
445 Гаврилюк Івонна
452 Торій Іван М.
458 Мельник Матвій М.
462 Голик Орест
465 Олиник Андрій Ол.
496 Спенцер Анаміка
505 Макала Бріжет Л.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
23 Кусен Леся
94 Тиро Марія Л.
163 О'Донелл Карін; Філіп Марлен І.
167 Томес Іванна Р.
206 Любінський Голій
221 Банач Богдан 2, Карло А., Петро 2; Коцур Гелена С.
336 МкДейд Гайрам Л.; Настюк Іван М.
353 Джус Люба
391 Клинчик Михайло Д.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
28 Бурбан Христина С.
226 Зелем Єва М., Іван П.
231 Кіцюк Ліза А., Стефан Р.
291 Романяк Григорій В.
377 Лисько Доріян М. 2, Тетяна А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
277 Дидин Інґрід, Дем'ян
320 Гардій Давид Л.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

5 Відяк Андрій; Набока Єлисавета; Подпірка Річард
257 Родас Йосиф Н.
325 Бочонко Катерина А.
375 Кічан Петро І.; Сімкус Павлина
445 Клессін Гайтер Г.
486 Стеців Оленка М., Олег Б.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
450 Лисько Даріян М. 2, Тетяна А.
486 Зелем Єва М., Іван П.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
83 Кусін Леся
94 Терра Роберт І.; Тиро Марія Л.
163 О.Донель Карін П.; Филип Марлен І.
167 Томес Іванна Р.
191 Надлер Дебора А.
206 Любінський Голій
217 Павлів Катерина Е. Марія А.
221 Банач Богдан 2, Карло О., Петро 2; Коцур Гелена С.
334 Вестбрук Микола Дж.; Шульц Стефан Б., Василь К.
336 МкДейд Гірам Л.; Настюк Іван М.
369 Колтонюк Давид В., Іван В.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Шавс Христина
15 Терлецький Тетяна М.
25 Кісля Христина М.
38 Імперор Тимотій И.
66 Лещишин Андрій М.
94 Васкул Йосиф Б.
116 Кортяк Борис П.; Сіх Олександер Р.
192 Бльов Марія Д., Павло
277 Сен Стефан М.
292 Граловський Іван А.; Костюк Григорій І.
293 Ладубець Роберт І.
328 Ковч Петро М. 2.
337 Чорній Ольга
360 Грешчишин Надія Р.
361 Мандзяк Стефан М.
379 Баворовський Іван М.; Даннір Ольга І.; Іванюк Софія; Савицька Ольга; Тінсон Іванна М.
391 Клинчик Михайло Д.
402 Сорока Андрія Л.
412 Лоєк Христина
432 Мацько Анна М.
436 Левицький Василь М.
439 Ваюс Мирослава
495 Оробко Олег Т.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Вішук Іван
25 Степаненко Юрій
29 Негребецький Роксана
85 Матусик Лінда
127 Валічек Рендій М., Давид Е.; Спенсер Сусанна Дж.
133 Госонич Катерина Ф.
155 Романець Ліза А.; Фединишин Іван Е.
161 Пташник Томас І.; Цибак Джеймс И.
171 Гавран Конні М.
221 Петруняк Іван Д.
292 Гоновей Марілин К.
305 Вітишин Стефан
338 Кудлік Річард Д.
344 Присташ Нансі А.
364 Шейка Катерина Л.
372 Милан Тереза М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
403 Басараба Дейлі Л.
451 Яровенко Боян

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
221 Дрейст Богдан М.
239 Вошна Катерина К.
436 Лізун Петро

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
5 Заклинський Орест д-р
10 Ватицький Нельсон, Еріка К.
16 Дарнобід Богдан
19 Скульський Мирон
25 Степаненко Галина; Кефор Марія С.
32 Хитрук Іван
38 Гаркінс Руссель Р., Гелена Т.
59 Тряда Іван мол.; Флонк Давид
78 Мартин Едит К.
83 Вінгар Ліберато, Надія В., Павло, Ясінта
88 Обрадович Мілан; Богачевський Христина Г.; Василик Роман І., Ольга С., Марія К.; Бруг Т. Еліза, Федерик Л., Христина Е. Л.; Гарасейко Марія; Куман Герберт М.; Маслій Василь К.; Маслов Валентина; Шог Гелена
96 Рефт Михайло Ю.
106 Сиротинський Михайло
116 Сіх Олександер
155 Лавлій Гаролд В.; Гунчар Руссель І.; Скочинець Данило П.
169 Зумчак Григорій П.
174 Добровольський Лідія
176 Журко Антін; Воробель Іван; Мойсеєнко Анна І., Володимир мол.; Салацький Іван
182 Вірстюк Борис Р.
192 Блю Мільдред
204 Мук Джун Т., Михайло К. мол.; Карп'юк Теодор ст.
217 Гунзек Лоретта А.
221 Проців Роман
233 Сілецький Тарас І.
234 Соомер Данило А.
235 Овад Наталка
238 Грінченко Анатолій
240 Ільчишин Василь; Дубик Микола С.
245 Косівчук Володимир
259 Фоця Михайло мол.
261 Савицький Катерина; Шиб'як Патриція А.; Морріс Сандра А.
266 Адамс Катерина
276 Новаківський Ярема І.; Лисяк Річард І.
316 Васько Олександер; Сорохтій Филип Н.; Дамбровний Едвард; Гик Катерина; Шевчин Микола
336 Стригун Катерина
347 Сакка Донна 2.
350 Фінів Маріян
352 Рудій Марія
356 Весель Йосиф І., Марія
358 Малюза Маруся Д.
361 Літепло Ганна І.
362 Вальчук Юрій
374 Дідюк Іван, д-р
379 Церковняк Леся; Кичма Роза
389 Козій Маріян; Гелетканич Марта А.; Курок Енкарнаціон, Ігор
397 Мелько Анна
401 Стасула Іван Б.; Вибик Василь; Балана Ярослав; Савка Михайло, Хохляч Ярослава
414 Сігурович Михайло д-р
423 Вертайн Христина; Кренціґлова Евгенія
427 Чорнописький Михайло
434 Даґенейс Марія С.
437 Новосядло Люся, Іван
439 Шипош Теодосія; Гаврищишин Іван
445 о. Пільків Еміліян
473 Дейнека Діяна, Тарас
489 Ташук Василь, Марія; Пастиків Борис, Галина
503 Сігурович Ірена, Мелетій М.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
15 Боднарук Ярослав
16 Росе Маріян
19 Породко Роман*
44 Мич Іван ст.*
78 Герць Кирило Е.*, Іван И.*, Анна М., Джеймс М.*, Кирило мол.*, Марія А., Патриція М.
91 Голмес Катерина
94 Дережівський Стефан*
102 Філіпов Євген*
125 Гринчишин Ярослава; Гровська Елисавета
127 Щерба Генела
150 Дяків Василь*
151 Паланіка Петро*
180 Жуковський Геральд*, Давид*
194 Пітула Теодор
204 Грицков'ян Микола
220 Гізовський Дмитро
240 Мельник Марія
287 Каландяк Михайло*
325 Врубель Йосиф мол.*
341 Зін Дмитро
353 Джус Надія, Сусанна А., Люба
354 Назарук Василь*
362 Ільченко Михайло*
423 Віршук Ореста; Мишко Богдан
471 Гарматюк Наталка; Лепка Лідія
498 Куць Василь

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
25 Бачинський Юліян; Кожнарська Ірина
28 Бурбан Гелена 2.
88 Реннер Володимир
105 Мостовий Марія
226 Зелем Беттій, Данило
231 Кіцюк Люсі М.; Монаган Бріян І.; Пастушек Василь 2. ст.*, Василь мол.*, Лідія М. 2, Олександер Р. 3, Теодосія К. 3.
291 Бурдяк Михайло*, Богдан*; Янцич Анна; Романяк Марія А.
327 Пищимуха Ольга А.
368 Гарасим Віра
377 Лисько Володимир М. 2.
399 Камінська Павлина, Василь

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
83 Вітиш Петро ст.*
155 Равш Катерина

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
51 Федак Параска
76 Дідух Анна
88 Мадяра Іван С.*; Пескор Геня*
94 Лебедович Звенислава
127 Шрамко Анна Р.
163 Ганкевич Марія І.
174 Прийма Лариса 2.
194 Джорман Марія
285 Смідт Пилип А.*, Рут Ф.
293 Гінда Стефан; Назаренко Микола; Галик Капріян*
295 Гойсак Роман
316 Шоп Катерина; Клейн Джойс А.
362 Флунт Ігор Г.*
370 Марків Ераст
371 Саллс Мадален
389 Кіт Ірена
486 Стеців Гелена, Богдан

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
43 Гарасим Віра
88 Пищимуха Ольга
102 Волошин Євген
194 Ренер Володимир
437 Кознарська Марія
450 Лисько Володар 2.
486 Зелем Данило, Бетій

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
16 Роза Маріянна
19 Породко Оксана М., Роман*
42 Юрченюк Володимир*
78 Герць Джеймс М.*, Кирило Г.*
94 Дережнівський Стефан
102 Філіпов Євген*
125 Гровська Єлисавета
127 Смук Ярослав*; Шавінський Богдан В.*
142 Филик Йосиф*, Катерина
147 Рідош Катерина
151 Паланіка Петро*
153 Пічкан Оксана
155 Гойда Рональд И.*
167 Кульматицький Іван
180 Жуковський Давид Л.*, Геральд С.*
214 Вислоцький Олег В.*
226 Баб'як Віра А., Святослав*
240 Глоговський Роман*
278 Христій Річард*
280 Запоточний Алан*
287 Каландяк Михайло*
325 Врубель Йосиф мол.*
342 Жила Надія
346 Гомзяк Марія
347 Андраш Донна
354 Назарук Василь*
362 Ільченко Михайло П.*
423 Вірщук Ореста
430 Зін Варвара, Маріянка; Скальський Жданна.
442 Крисяк Доріс М., Юрій*; Лейбич Іван І.*
462 Крук Мирослав*
471 Лепка Лідія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
15 Рімер Марія А.
19 Олесницька Анна
39 Кудлик Йосиф*
106 Віслинська Софія 3.
116 Стрижаковський Іван*; Кортяк Елена, Аіда, Олександер
153 Рибак Юрій Р.
173 Волошин Марія
219 Шміт Соня А.
235 Овад Наталка
266 Адамс Катерина; Вілякорта Христина
270 Кацюба Василь І.*
290 Мацюрак Іванна
292 Мигаль Володимир д-р
316 Джус Анастасія; Вілик Любов
339 Вілей Ольга, Джеймс Р. мол.
350 Креницький Йосиф*
356 Гірняк Анастасія В.
371 Барточик Іванна
424 Ладнюк Антоніна
427 Конит Антін*; Чорнописький Михайло
430 Семків Зено
437 Новосядло Люся, Іван
441 Мозель Елисавета П.
461 Сенків Віра М.
466 Кристал Розалія; Костюк Василь*, Стелла
498 Савчишин Стефан*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Масон Павлина
33 Гусайко Розалія
42 Сарезький Марія
63 Жерман Берт І.*; Качор Стенлей І.*; Чеплій Іван*; Річардс Бернард ст.*; Руссель Іванна Е.; Бовер Вірґінія Г.; Мілито Артур І.*
76 Дола Кароліна
107 Солан Антоній*
116 Скорупський Максим
150 Сміречко Станлій Ф.*; Тарнавський Анна
164 Турок Елисавета Л.; Кинік Микола*
180 Превснер Іванна П.
219 Рабій Луїз И.*
222 Міцкевич Стефанія
230 Сусетка Франк І.*
257 Стеффн Роберт Г.*
295 Порховський Ярема, Марія
305 Шаркій Аґнес Н.
308 Феслер Стелла
379 Олексин Олег*
399 Гроховський Іван*
406 Фаріон Гелена Е.
436 Чарковський Любомир*
452 Солан Марія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

Відд.:
22 Добровольський Олекса*

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
374 Дідюк д-р Іван С.*
434 Чабан Стефан*
473 Левицький Зенон*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
403 Басараба Дейлі Л.*
451 Яровенко Боян*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
2 Дуні Анна
3 Шубик Стефан*
8 Костевич Катерина
15 Семців Борис
22 Олек Микола 4.
25 Левицький Мирон Е.
44 Зґоба Йозефіна
45 Хомик Микола
56 Мурин Марія
57 Коник Едвард
59 Бойко Чарлс В.
70 Павлина Теодоре
73 Пілюк Анна
83 Здоров Михайло 2.
86 Приплес Стефан*
91 Голмес Катерина
94 Сузанський Кирило*
102 Турчик Мечислав*
104 Петров Анна
105 Кивелюк Мирослава
106 Коцур о. Богдан; Форд Євгенія; Бонаш Михайло 2.
108 Коваль Андрій
120 Манастирський Гелена; Прокоп Димитрій
142 Філик Гелена 3.
147 Кмець Петро
156 Якимець Настя
164 Рудий Марія
168 Космина Явдоха
176 Ваб'як Генрі*
200 Гейда Михайло
211 Тичка Павлина
217 Воровський Франко
221 Врийовська М. 2; Дрист Софія; Козій д-р Іван
223 Корнова Параня
228 Свейґерт Доротій
238 Ярош Ксеня
239 Слобоґін Іван*
270 Кацюба Іван; Лішнянський Михайло*
276 Гебет Джені
277 Мединський Микола; Данилюк Анна
287 Сідор Михайло*; Воріс Йозефіна
317 Киянка Іван 2.*
325 Винницький Лукаш
345 Гончаренко Юрій
351 Юрович Яків
361 Почурко Марія; Рип'янський Іван
364 Юроско Тереза М.
374 Поліщук Анна
383 Гуман Юліюс П.*
430 Цибак Михайло
432 Лазор Дмитро
437 Волянський Григорій
455 Венгринович Зеновія
484 Омельський Євген д-р

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
10 Ватицький Еріка К.
14 Загилкевич Марія
16 Дарнобід Богдан
83 Вінгар Яцінта, Ліберато, Павло
88 Василик Марія К., Ольга С., Роман І.
105 Звіл Христина Р., Олександер
116 Сих Олександер
235 Овад Наталка
240 Дубик Микола С.
261 Морис Сандра А., Річард Л.; Савицький Іван М.; Шиб'як Патриція А.
347 Сахарноцький Іван
358 Малюца Маруся Д.
360 Стасюк Галина
401 Балан Ярослав; Савка Михайло; Стасюла Іван мол.
427 Вика Тарас І., Михайло

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
94 Вільсон Савлус З.*
106 Дурбак Андрій*
336 МкДейд Гірам Л.*
353 Джус Надія, Сусанна А., Люба

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
25 Кознарська Марія І.
291 Романяк Марія А.; Янцич Анна, Свепан*; Бурдяк Богдан*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
76 Янів Марко
106 Шмілик Людвик*
174 Прийма Лариса; Петріна Андрій*
183 Борщ Анна
287 Дякун Роман*
360 Самотовка Джеймс М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
437 Кознарська Марія

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
240 Кашубинський Ірена М.
440 Гаврилишин Ілля А.*
445 Ямнюк Стефан*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
22 Олек Микола*
147 Мллен Василь*

ЗАВВАГА:

Зіркою (*) є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 31 серпня 1980 р.)

Кляса 1-ша	325
Кляса 2-га	181
НОВІ КЛЯСИ:	
Кляса Е 18	3430
Кляса Е 20	4552
Кляса Е 65	334
Кляса Р 20	6550
Кляса Р 65	123
Кляса ТР 65	470
Разом:	15,965

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

(Стан з 31 серпня 1980 р.)

Старий рід забезп.	30
Кляса О	146
Кляса Т	1641
Кляса W	11079
Кляса Р 20	12330
Кляса Е 20	9411
Кляса Е 65	2645
Кляса Р 65	1567
Кляса DP 60	199
Кляса DP 65	710
Кляса ADD	6876
Кляса Т 10	196
Кляса Т 5	47
ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:	
Кляса Р 20	463
Кляса Е 20	282
Кляса Р 65	20
Кляса Е 65	41
Кляса Е 18	3
Разом:	47,686

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31 липня 1980 р.):	21,586	56,488	6,852	84,926
Активні члени: (Приріст у серпні 1980 р.):				
Нові члени	54	112	26	192
Прийняті наново	17	60	7	84
Прийняті з перех. листами	9	31	5	45
Зміни кляс забезпечення	3	2	—	5
Прийняті з Деп. Молоді	—	2	—	2
Разом:	83	207	38	328
(Убуток у серпні 1980 р.):				
Суспендовані	10	24	8	42
Відійшли з перех. листами	5	9	1	15
Зміни кляс забезпечення	5	2	—	7
Відійшли до дорослих	—	—	—	—
Померли	3	72	2	77
Вибрали гроші	23	42	—	65
Відійшли з випл. п. сум. заб.	31	36	—	67
Виплатили вповні вкладки забезпечення	20	31	—	51
Відійшли на част. випл. заб.				
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	—	1	—	1
Вигасла важність забезп.	—	3	3	6
Разом:	97	220	14	331
Члени, які випл. вкладки: (Приріст у серпні 1980 р.):				
Виплачене забезпечення	20	31	—	51
На безпл. продов. забезп.	4	16	—	20
Разом:	24	47	—	71
(Убуток у серпні 1980 р.):				
Померли	1	23	—	24
Вибрали готівку	14	16	—	30
Повернені в актив	1	16	—	17
Вигасло продовж. забезп.	5	5	—	10
Разом:	21	60	—	81
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем серпня 1980 р.:	21,575	56,462	6,876	84,913

УВАГА

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекирд. звіті за серпень 1980 р. суспендовані, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члениУНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за винятком тих прав, які досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж серпня 1980 р. взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися до інших довноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН,
головний секретар

83-ій Відділ СУА при праці

83-ий Відділ СУА в Ню Йорку замітний тим, що за час свого 15-річного існування не вдоволявся працею виключно у своєму вузькому крузі, а завжди старався вдержати рівновагу між внутрішньою і зовнішньою діяльністю. Це можна спостерегти в останньому році, коли то по вакаційній перерві 1979 року членки з поновленим ентузіязмом розпочали зайняття.

Внутрішня праця Відділу складалася вбільшості зі сходин управи та зі сходин для ширшого членства. Восени 1979 року, коли Марта Ярош була культурно-освітньою референткою, на ширші сходини Відділ запрошував прелегентів з доповідями на цікаві, актуальні теми. Наприклад, д-р Скорупська-Геруляк поділилася з присутніми враженнями з поїздки до Китаю, щедро ілюструючи доповідь прозірками. Іншого разу Еля Процюк мала доповідь про історію жіночого руху в Україні.

На сходинах в 1980 році програму переводили самі членки за ініціятивою нової культурно-освітньої референтки Лесі Юзенів. До цих можна зачислити сходини з дбайливо обдуманою програмою: „Наше Життя"—жива газета", та вечір, присвячений Ліні Костенко з нагоди її уродин. Вони включали читання статей з нашого журналу, дискусії, а у випадку визначної поетеси 60-их років — гутірку про її життя і читання твору „Казка про мару".

Також відбулося кілька сходин виключно організаційного характеру, а у грудні 1979 року — загальні збори, на яких Анна Рак, яка була головою Відділу два роки, передала цю функцію Надії Савчук.

Приємним споминном залишаться сходини в честь господарських референток: Стефи Савчук, Ліди Михайлевич та Ліди Закревської. Бажаючи висловити признання цим паням за постійне виконання обов'язків своєї референтури протягом 15 років, Відділ запросив їх до китайського ресторану. Яквлучний додаток до спільної вечері, Л.Юзенів перечитала уривки з "Енеїди" Котляревського , які стосуються кулінарного мистецтва, а Марта Данилюк виступила з гуморескою про проблеми жінки — громадської діячки.

Під керівництвом ярмаркової та господарської комісій, очолюваних Галею Оберишин і Стефанією Савчук, в листопаді 1978 року членки зорганізували річний ярмарок, прихід з якого дав фінансову підставу діяльности Відділу на наступний рік. "Гарбузова вечірка"— забава для членкинь і їхніх гостей, відбулася у великій залі осередку СУМА в останню суботу жовтня. За переведення вечірки відповідали імпрезова комісія під проводом Надії Савчук та господарська комісія.

Зовнішня діяльність Відділу полягає в першу чергу у жвавій участі поодиноких членок в інших клітинах СУА та у численних українських організаціях льокального і крайового характеру. Членки завжди свідомі потреб нашої громади. Дарія Леськів, референтка суспільної опіки, інформує, що у звітовому часі Відділ передав 715 дол. на різні добродійні цілі, що включає допомогу літнім таборам СУМА і Пласту, висилку12 пачок до Бразилії та допомогу потребуючим.

Все ж таки Відділ присвячує найбільше уваги виховній праці, особливо з нашими найменшими. В 1980 році Світличка 83-го Відділу, яку провадить П.Вацик з допомогою пластунки Ксені Зєлик, відзначила 10 років свого існування.

В часи, коли відчувається великий брак дітей в українських школах і організаціях у шкільному році 1979-80 Світличка нараховувала 23 малят. Опікунка Світлички Ірена Бадяк відвідувала суботнішні заняття та старалася допомогти особливо в адміністративній ділянці. Світличка відзначила "Гарбузовий день", свято Св.Миколая та свої десяті „уродини". Відділ пишається тим, що за десять років приблизно 270 дітей закінчили перший етап у зорганізаованому житті української громади саме в цій світличці. В цьому очевидна і велика заслуга пані Вацик, членки 1-го Відділу СУА.

Не менше підстави тішитися успіхами Лялькового театру 83-го Відділу під керівництвом Олі Гаєцької, яка не тільки створила цей театр і постійно доповнює його новими ляльками свого виконання, але також пише й інсценізує всі нові казочки. Авторка з'ясовує ціль цього театру так:"Ми хочемо передати дітям в найбільш приступній формі українську казку або зукраїнізовану казку. Цебто, маємо на увазі народні строї ляльок і звірят, народну музику чи мотиви декорацій, взяті з українських краєвидів: дитина легко запам'ятовує і повторює цілі речення українською мовою, співає писеньки лише тому, що почула їх від ляльки, ведмедика і котика.

В репертуарі театру такі сценки: „Івасик Телесик", „Три ведмедики", „Білосніжка", „Рожева Ляля", „Ялинка двох зірок", „Великодні картини", „Великодня пригода", „Лелеки і Павлик-Мандр івник", а у проєкті є „Лис Микита". В останньому часі театр відбув поїздки до Ню Гейвену, Бріджпорту, Пассейку та Нюарку.

Традиційна Ялинка Відділу відбулася в січні 1980 року. Це найбільша виховна імпреза Відділу, яка більш як інші вимагає заангажування великого числа членок і вирозумілої співпраці між окремими референтурами: імпрезовою, виховною та господарською. Саме тому слід точніше описати цю імпрезу, яка складалася з трьох частин: сценки, колядок, забави.

Відкриваючи імпрезу Надія Савчук, голова, заявила, що ялинка 83-го Відділу — щорічна нагода для наших малят забавитися в гурті своїх ровесників — українців. Це також нагода для них пов'язати свято Різдва з вартостями, які рідко зустрічаємо у скомерціялізованому світі телевізії чи вуличних Санта Клосів.

П'єса „Зайчикова ялинка" пера Олі Гаєцької добре відповідала цим вимогам. Сценка написана віршованою мовою, зрозумілою навіть для найменших дітей. Вона нескомплікована, повна цікавої, живої акції і веселих інцидентів. Підставова тема взаємного розуміння, любови і пошани для інших чи то звіряток, чи забавок, надавала характер усій дії.

Акцію переплітали жваві, оригінальні танці Дори Ґензи. Були тут „Гуцули", „Пухнаті сніжинки" і „Зайчики" й „Царівна-Зима". Всі танці, а особливо танець „Вивірок", що шукали заховані у снігу горішки, і „Сміхунів", що залицялися до кокетливих ляль, викликали в публіки веселі оплески.

Оля Гаєцька і Дора Ґенза підготовили дітей до виступу, а Роман Гаєцький відповідав за музичне оформлення та звукові ефекти. Тарас Гірняк виконав декорації, а матері дітей подбали за строї, більшість з яких віддзеркалювали гуцульський стиль. Юні артисти — їх близько 35 — це діти членкинь і запрошені гості школи танців Дори Ґензи.

По закінченні сценки хор „Молода Думка"— філії Ню Йорк і Асторія — підкріпив святковий настрій коротким гостинним концертом колядок. Відтак розпочалася дитяча забава під керівництвом Дори Ґензи, яка невтомно провадила дітей то в хороводах, то в танцях, то знову заохочувала найменших до „Подоляночки".

Станислав Косів приграв до танців на акордеоні. Тут знову слід відмітити працю господарської референтури, яка причинилася до успіху Ялинки, подбавши про смачний буфет.

Наблизилися літні вакації 1980 року. На останніх організаційних сходинах членки обговорювали плян праці на осінні місяці. Бажаючи собі відпочинку і розваги літом, розійшлися домів, заховуючи у торбинках полотно. Треба під час літнього дозвілля щось вишити на ярмарок у листопаді. І так з думками про майбутнє 83-ий Відділ СУА закінчив рік діяльности.

К.Ч

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 1980 РІК

ПРИБУТКИ:
Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
2	76.86	157	218.14	336	1,351.02
3	186.77	158*	1,468.47	337	746.51
4*	33.50	161	1,196.31	338	340.96
5	2,051.59	162	37.27	339*	361.14
6	716.49	163	1,964.28	340*	376.06
7*	548.15	165*	726.61	341	422.18
8	941.97	167	183.47	342*	1,237.77
9	170.54	168	481.17	343	229.58
10	283.35	169	692.47	346	573.95
11	67.39	170	756.69	347	500.23
12	176.08	171	1,832.06	348	472.35
13	1,291.07	173	1,097.44	349	1,265.05
14	2,404.86	175	392.11	350	388.03
15	475.35	176*	366.93	351	143.96
16	441.80	177	249.61	352	716.41
17	138.62	178	125.25	354	67.79
18	51.48	180	439.77	355	69.59
19	655.39	182	236.36	356	283.85
21*	531.77	183	865.75	357	4.35
22*	1,265.90	184	746.83	358*	626.19
23	475.57	191	1,594.36	360	803.65
24	38.17	192	181.73	361*	2,738.46
27	466.86	193	13.96	362*	356.64
28	975.65	194	3,429.98	363	66.18
29	263.09	195	7.56	364	447.14
80	79.44	196	1.86	367	1,301.94
31	86.29	200	1,273.12	368	548.51
32	786.27	201	27.47	369	211.95
33	277.55	202	24.59	370	572.97
34	280.73	203*	80.87	371	1,149.02
35	602.71	204*	5,201.90	372	1,231.74
36	179.32	205*	379.83	373	81.74
37*	1,264.87	206	1,395.13	374	371.94
38	468.63	207	27.09	375	1,379.42
39	1,247.99	209	64.53	376	8.72
40*	183.39	211	179.59	379	2,556.38
41	49.21	212*	51.30	382	157.44
42	1,903.42	214	369.97	383	656.87
43*	223.70	215	8.56	385	1,179.98
44*	173.49	216*	2,234.73	386*	150.12
45	592.31	217	1,551.35	387*	874.05
46	999.81	218	103.95	389*	401.29
47	1,723.60	219	392.62	390*	153.78
48	154.11	220	769.17	391*	63.68
49	212.74	221	1,816.88	934	93.88
50*	106.91	222*	583.92	395*	208.66
52	172.90	223	219.14	397*	1,486.94
53	620.00	224	190.65	399	1,385.08
54	198.67	225	4.22	401	1,447.32
55	351.59	226	581.25	402*	1,472.37
56	567.03	228	15.55	404	48.47
57	912.73	230	1,077.97	406	427.23
58	195.21	231	148.82	407	398.21
59	859.31	234	523.15	408	1,997.55
61*	1,155.08	235	587.08	409	211.30
62	39.34	236	345.99	411	316.25
64	189.46	237	473.07	412	167.26
65	159.66	238	838.39	413	162.08
67	148.26	239	1,131.03	414	963.63
69	52.24	240	2,798.36	415	455.73
70	920.39	241	20.29	416	288.17
72	97.51	242	1,979.89	417*	114.92
73	113.23	243*	475.41	418	294.44
75	300.01	244	5.28	419	181.56
76	1,190.97	245	801.58	421	182.19
78	722.72	247	203.73	422	543.19
79*	367.09	248	65.29	423*	2,733.68
81	126.65	253	86.51	424	587.88
82	199.86	254	692.25	426	236.52
83	1,099.40	257*	1,345.22	427*	1,237.70
84	154.46	258	29.89	430	1,120.09
85	264.81	259	400.62	432*	5,431.97
86	255.28	260	56.45	433	337.36
87	92.87	261	933.90	434	478.53
88	1,724.62	263	60.93	435	67.92
89	247.33	265	87.72	436	587.07
90	397.99	266	1,483.03	437	819.57
91	170.45	267*	853.11	439	653.11
92	15.35	268	461.85	440	880.45
93	362.89	269	160.82	441	330.38
94*	5,864.61	270	569.68	442	370.06
96	877.39	274*	439.60	443	10.64
97	83.81	275	62.73	444	1,053.71
98	151.38	276	628.67	445	1,026.61
90	106.10	278	138.55	446	109.32
100	4.37	279	30.01	448	1,031.83
102	825.64	280	48.95	450	676.71
104	339.90	281	276.21	451	401.04
105	381.26	282	149.00	452	426.95
106*	2,015.77	183	556.47	453	69.87
107	407.38	284	172.85	454*	858.76
108	44.87	285	353.42	456	138.47
209	124.27	286	132.65	457	385.97
110*	170.77	287*	1,362.58	458	2,004.60
112	370.31	288	159.10	459	482.29
113	562.81	289*	385.44	460	736.99
114*	2,708.10	290	48.57	461	150.06
119	182.62	291*	697.24	462	49.49
120	400.72	292	1,961.33	463	144.65
122	71.02	293	582.79	464	403.13
123	309.36	294	55.11	465	898.66
124	108.98	295	787.44	466*	402.46
125	567.25	296	111.43	467	229.11
126	50.73	297*	62.40	468	401.98
127*	2,705.02	299	184.14	469	623.10
128	318.79	301	473.66	471	1,318.62
129*	168.91	302*	13.00	472	363.23
130	449.66	303	532.62	473	1,338.02
132	67.77	304*	1,319.22	474	137.23
133	909.25	305*	664.18	476	77.38
134	111.31	306	163.26	477	105.29
135	17.30	307	782.70	480	179.40
136*	277.44	308	37.14	481	518.59
137	390.34	309	33.63	484	1,362.85
138	120.23	311*	146.16	485	10.32
139	335.16	312	69.63	486*	308.26
140	21.29	313	16.52	487	24.72
142*	520.16	316	1,518.44	488	206.29
143	253.70	317	315.22	490	256.40
144	98.20	318	71.20	492*	1,618.28
145	65.90	320	556.69	495*	136.83
146*	1,198.48	321	618.76	496	87.64
147*	1,159.90	322	165.32	497	264.27
148	67.99	324	312.31	498*	477.26
149	55.07	325*	2,152.96	499	18.01
150*	243.12	327	792.59	500	235.11
151	56.36	328*	269.93	502	234.12
152	31.71	330	624.48	503	646.25
153	2,771.09	332	220.51	504*	428.64
154	312.12	333	76.07	506	82.03
155	1,698.13	334	116.95		
156	513.74	335	120.54		

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення ---------------- $ 229,947.31

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
6	34.30	157*	34.70	348	2.45
8	71.20	158*	137.00	349	60.30
10	18.25	166	2.90	350	4.80
11	11.00	168	1.00	352	15.20
14	45.00	170	18.75	358*	30.15
16	20.00	173	33.80	360	94.15
17	8.55	174	126.35	361*	61.15
22*	85.60	175	7.20	367	12.20
27	9.60	180	33.00	369	13.15
32	4.80	182	2.90	371	62.45
34	17.30	184	5.70	374	40.30
35	22.05	191	1.10	379	24.80
37*	32.70	194	39.90	383	9.20
39	43,60	200	39.80	385	50.95
42	48.00	204*	72.75	387*	14.50
44*	17.40	206	57.70	395*	24.40
45	33.00	207	36.05	397	37.60
46	70.65	209	22.20	399	37.60
47	111.95	211	20.20	401	44.10
48	9.20	214	1.65	402*	109.15
49	14.10	216*	29.80	406	11.00
50*	2.45	219	3.30	407	91.20
55	8.30	220	21.90	408*	13.45
56	12.20	221	101.05	411	3.20
57	52.80	222*	28.00	414	43.20
59	54.80	230	7.35	415	51.00
61*	50.60	231	2.55	416	2.45
62	.85	234	7.65	417	18.40
70	18.40	236	20.30	418	48.20
75	11.65	237	11.00	419	8.85
76	9.20	238	11.65	421	22.00
78	25.15	239	21.40	423*	48.80
79*	37.60	240	120.80	424	4.30
83	75.70	242	.22.50	427*	63.55
88	62.40	245	4.40	430	28.55
89	32.40	247	1,00	432	2.00
90	19.95	253	5.90	434	60.60
93	85	257*	31.00	437	1.60
94*	133.70	261	32.30	439	30.85
96	11.05	266	16.15	440	28.90
102	2.95	268	18.80	443	1.35
104	31.55	270	17.40	444	66.90
105	11.00	276	11.55	445	60.80
106*	25.00	282	10.45	448	29.40
207	46.80	287*	72.60	450	8.75
108	85	291*	19.45	454*	9.20
110*	9.60	292	20.10	456	12.80
114*	28.75	293	29.40	458	11.00
119	12.20	301	14.95	460	26.20
120	12.65	304*	103.55	461	6.30
123	5.70	305*	20.20	462	7.20
124	1.70	307	62.20	464	7.20
125	48.50	309	4.25	466	9.20
127*	32.40	316	24.80	467	4.80
129*	2.45	317	6.40	468	1.00
133	59.70	320	16.10	469	11.00
136	18.40	325*	15.45	471	24.80
138	4.55	327	15.50	472	23.75
139	1.10	328*	4.05	473	14.00
142*	8.80	332	2.45	480	12.20
143	4.80	334	14.00	484	10.30
145	11.00	336	46.00	492*	15.50
146*	90.90	337	9.20	495*	28.20
147*	40.10	338	12.00	497	14.10
149	11.00	339*	9.20	498*	10.20
153	24.60	340*	54.65	500	38.30
154	1.95	341	28.00	503	11.10
155	27.05	346	56.40		
156	16.70	347	14.00		

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення ---------------- $ 5,675.05

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 1980 РОКУ

Відділ	Прізвище, ім'я	Сума	Відділ	Прізвище, ім'я	Сума
3	Шубек Стефан	1,000.00	220	Гуминяк Анна	500.00
9	Герчак Іван	1,000.00	221	Дриць Богдан М.	1,000.00
11	Рушняк Ева	500.00	221	Дриць Софія	1,000.00
14	Фурсик Володимир	1,500.00	228	Свіґерт Дороті	1,000.00
15	Семців Борис	500.00	223	Корнова Параня	750.00
19	Павляк Марія	500.00	233	Мендак Григорій	1,500.00
20	Пригарська Анна	1,000.00	238	Ярош Ксеня	500.00
22	Олек Микола	1,500.00	270	Кацюба Іван	1,500.00
22	Олек Микола	1,500.00	270	Лішнянський Михайло	1,000.00
22	Олек Микола	500.00	276	Гебет Дженні	1,000.00
22	Олек Микола	500.00	277	Шмирко Стефан	750.00
22	Олек Микола	5,000.00	287	Воріс Йозефіна	500.00
22	Олек Микола	5,000.00	290	Андерсон Томас Г.	500.00
22	Олек Микола	500.00	291	Мадій Михайло	500.00
22	Олек Микола	500.00	308	Кондрич Григорій	500.00
22	Олек Микола	5,000.00	328	Дуб Маріян	1,000.00
56	Мирон Анна	500.00	328	Дуб Маріян	500.00
57	Коник Едвард	1,000.00	336	Гусар Василь	1,000.00
58	Ликтій Єва	500.00	338	Фолл Анна	1,000.00
70	Павлина Теодор	750.00	341	Хрін Іван	500.00
83	Здоров Михайло	500.00	341	Хрін Іван	1,000.00
83	Здоров Михайло	500.00	341	Косіковська Юлія	500.00
86	Приплесь Стефан	1,000.00	350	Дорош Марія	500.00
102	Турчик Мезислав	1,000.00	351	Ярович Яків	1,000.00
104	Петров Анна	1,000.00	361	Кучма Мирослав	1,500.00
106	Богач Михайло	500.00	361	Кучма Мирослав	500.00
106	Богач Михайло	500.00	361	Почурко Марія	500.00
142	Філік Гелена	1,000.00	361	Рипя'янський Іван	500.00
142	Філік Гелена	500.00	368	Воробець Володимир	700.00
142	Філік Гелена	500.00	383	Гаман Юлій	1,000.00
164	Рудій Марія	1,000.00	385	Павзек Павліна	500.00
156	Якимець Настя	1,000.00	407	Скура Стефан	300.00
168	Космина Явдоха	500.00	408	Цимбал Серафим	2,000.00
176	Макарій Антоній	500.00	414	Гірняк Йосиф	2,000.00
193	Януш Анеля	750.00	460	Микитяк Микола	1,000.00
194	Зохнюк Параскевія	1,000.00	484	Омельський Євген д-р	2,000.00
194	Світенко Євфрозина	500.00	488	Владимир Дмитро	500.00
194	Світенко Євфрозина	500.00		Разом:	76,000.00
200	Гейда Михайло	500.00			
219	Яворський Володимир	500.00			
219	Яворський Володимир	1,000.00			

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ В МІСЯЦІ СЕРПНІ 1980 РОКУ

Відділ	Прізвище, ім'я	Сума	Відділ	Прізвище, ім'я	Сума
8	Вулат Грогирій	30.00	206	Гаврада Юлія	30.00
9	Надарко Карло	30.00	223	Маліборський Михайло	30.00
9	Нарадко Павло	30.00	223	Гренцишин Іван	30.00
34	Гриндій Марія	30.00	245	Калужний Марія	30.00
37	Корсон Катерина	30.00	260	Прокопчук Євгенія	30.00
37	Маркович Марія	30.00	287	Богданович Марія	30.00
37	Могила Катерина	30.00	287	Войчак Павло	30.00
38	Халанич Єва	50.00	301	Шпак Марія	30.00
39	Лучак Іван	30.00	316	Деркач Іван	30.00
44	Мичуда Юрій	30.00	367	Федоришин Настя	30.00
63	Пельц Іван	30.00	367	Фітцак Іван	30.00
94	Гог Марія	30.00	368	Галушка Анна	30.00
94	Гог Дмитро	30.00	371	Пелех Теофіля	30.00
114	Смоляк Іван	30.00	379	Тінсон Григорій Т.	30.00
114	Костинюк Дмитро	30.00	379	Вруцький Дмитро	30.00
114	Любінець Антін	30.00	379	Пукало Іван	30.00
121	Гедз Олекса	30.00	382	Чабін Гелена	30.00
121	Гедз Володимир	30.00	430	Герловський Анна	30.00
121	Кульбачний Анна	30.00	430	Герловський Семен	30.00
127	Волошин Петро	30.00	430	Левкун Анастасія	30.00
131	Ванджула Ізидор	30.00	430	Маковська Вікторія	30.00
131	Фединський Петронелля	30.00	489	Вакум Дмитро	30.00
155	Мокар Марія	30.00	490	Петрів Іван	30.00
155	Савка Домінка	30.00	500	Павлюк Іван	30.00
155	Обшарна Анна	30.00		Разом:	1,550.00
158	Зозуля Марія	30.00			
175	Вігун Йосип	30.00			

ПРИБУТКИ ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 1980 РОКУ

Членські вкладки	$235,622.36
Відсотки:	
Бондів	225,966.78
Гіпотечних позичок	12,822.80
Членських позичок	2,329.93
Уділів	1,278.05
Банків	193.18
Разом:	$242,590.74
Прибутки:	
Реальність в Ню Йорку	$21,224.20
Реальність в Кергонксоні, Н. Й.	138,426.32
Книгарня й друкарня	53,828.07
Звороти:	
Коштів подорожей	$266.28
Коштів інвестицій	75.—
Податків від заморґеджованих реальностей	1,498.50
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	9,821.84
Канадських податків і пенсійних оплат працівників	262.27
Премії шпитального забезпечення	601.11
Коштів друків і приборів	76.41
Винагороди Відд. організаторів	13.—
Разом:	$12,614.41
Різні прибутки:	
Пожертви для стипендійного фонду	$2,004.92
Зиск при продажі реальности	6,179.76
Разом:	$8,184.68
Інвестиції:	
Сплачено гіпотечних позичок	$24,320.44
Сплачено членських позичок	8,995.52
Продано реальність	43,820.24
Разом:	$77,136.20
Разом прибутки за серпень 1980 р.:	$789,626.98

ВИДАТКИ ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 1980 РОКУ

Виплата членам:	
Грошові звороти	$33,829.65
Посмертні допомоги	76,000.—
За дозрілі вивінувальні грамоти	44,903.48
Вкладки за дітей, яких родичі померли	631.10
Допомоги з Фонду Братського	1,550.—
Премії за реасекурацію	1,357.43
Разом:	$158,271.66
Видатки:	
На реальності в Ню Йорку, Н. Й.	$22,565.74
На реальності в Кергонксоні, Н. Й.	84,296.44
Друкарні і книгарні	58,497.94
Організаційні видатки:	
Оголошення	$1,633.09
Лікарське бадання нових членів	54.40
Кошти подорожей обласних організаторів	1,240.28
Кошти обласних засідань	208.36
Винагорода обласних організаторів	2,250.—
Винагорода Відд. організаторів	100.—
Разом::	$5,486.13
Платні, забезпечення і податки:	
Канадські податки і пенсійні оплати працівників	$616.18
Премії за шпитальне забезпечення працівників	8,004.46
Пенсійна оплата працівників	433.33
Платня головних урядовців	9,375.—
Платня працівників	22,698.21
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	13,857.58
Разом:	$54,984.76
„Свобода" за орган	$33,600.—
Загальні адміністративні видатки:	
Загальні канцелярійні видатки	$433.96
Поштові оплати	960.—
Обслуга машин	669.47
Телефон	1,053.54
Загальні кошти подорожей	2,794.59
Кошти друків і приборів	594.93
Кошти канадської канцелярії	309.85
Разом:	$6,816.34
Різні видатки:	
Пожертви	$4,650.—
Спортова акція	341.19
Стипендії	28,900.—
Разом:	$33,891.19
Інвестиції:	
Збільшено інвестиції в реальності	$1,000.—
Уділено гіпотечні позички	47,500.—
Уділено позички на підклад грамот	7,734.93
Закуплено бонди	200,000.—
Закуплено електр. машини	92.10
Капітальний ремонт на Союзівці	4,777.25
Закуплено уділи	1,264.05
Разом:	$262,368.33
Разом видатки за серпень 1980 р.:	$720,778.53

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем липня 1980 р.	$293,458.17
Прибутки за серпень 1980 р.	789,626.98
Разом:	$1,083,085.15
Видатки за серпень 1980 р:	720,778.53
Разом готівка з кінцем серпня 1980 р.:	$362,306.62

У першу річницю смерти св.п. Симеона Гнатківського

„...Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом!"
Тарас Шевченко

Ці останні рядки „Заповіту" Шевченка найкраще змальовують потребу пошанування померлих дорогих нам осіб, тим більше, якщо дана людина прислужилась своєму народові.

Св.п. Симеон Гнатківський — колишній сотник УГА на рідних землях та визначний діяч на скитальщині — заслужив собі вповні на вічну пам'ять в українській спільноті. Головно українська громада Амстердаму, Н.Й., провідником якої був Покійний на протязі трьох десяток років, з пошаною і любов'ю згадує свого великого добродія в першу річницю його смерти й боляче відчуває його відсутність у громаді. Таких людей нелегко заступити в сучасності. Тому варто, а й треба, згадати про його многогранне життя, щоб послужило прикладом для нас, молодших, як треба любити й працювати для свого народу, та потягло до наслідування усіх тих чеснот, якими Покійний був наділений як вояк і громадянин.

Св.п. Симеон Л. Гнатківський народився 2-го серпня 1895 року в Дрогобичі, Західня Україна. Початкову школу закінчив у Стриї, а Учительський семінар у Самборі. Із хвилиною заснування Пласту в 1912 році стає його членом, де від юних літ заправляється до фізичної справности юнаків.

В час Першої світової війни покликаний до австрійської Армії і після закінчення старшинського вишколу в Інсбруці, Австрія, йде на італійський фронт. На фронті був тяжко поранений в голову і переведений в шпиталь у Відні. Після операції перебував в польовиму шпиталі у Станиславові — аж до розвалу австрійської монархії. Осінь 1918 року застає його ще в шпиталі. Та коли відроджена Україна проголосила загальну мобілізацію, він голоситься у Стрия до військової служби УГА, в рядах якої займав різні командні пости. Був учасником Хирівського фронту, був поранений і повернувся до Стрия, де наказом Окружної Команди в Стриї перебирає команду ІІ-ої сотні куреня сот. Мартиновича. З цієї сотнею виправляється на Мукачев, обсаджує Воловець і стає комендантом міста й ґарнізону. Тут захворів на тиф, а після видужання переїздить до Станиславова, де містилася Окружна Команда, і тут дістає наказ збирати і реєструвати всіх старшин і стрільців та забезпечити їх квартирами і харчами. З них постала опісля 16-та і 17-та бригада. З останнім куренем 17-ої бригади, по Чортківському прориві, подався через Збруч до Вінниці.

Після повороту з Наддніпрянщини поляки запроторили його до табору у Тухолі, на Помор'ї.

Звільнений з табору у січні 1921 року С. Гнатківський повертається до Стрия, стає народним учителем у Васильківцях повіт Копичинці. Та переслідуваний польською окупаційною владою, залишає працю в школі, а, маючи здавна природничі зацікавлення, доповнює свою освіту на спеціяльних агрономічних курсах і стає повітовим організатором сільського господарства Стрийщини та розвиває широку діяльність освідомлювання українських селян, стараючись облегшити долю наших людей.

З приходом большевиків залишається на своєму

Св.п.С.Гнатківський

пості, а відтак його іменують обласним агрономом Тернопільщини (16 повітів).

З приходом німців у Галичину в 1941 році працює в українській поліції, де допомагав і охороняв українських селян перед грабунковою акцією німецької адміністрації.

З наближенням фронту в 1944 році Покійний разом із іншими членами української поліції переїжджає до Німеччини і зголошується до УНА генерала Шандрука. Проте, служити в ній йому не довелося, було запізно... Натомість йому доручено виїхати до Праги, де він зайнявся рятунковою акцією родин працівників української поліції та дивізійників з огляду на наближення фронту.

У квітні 1945 року, відшукавши свою родину, він виїжджає до Розенгайну, Німеччина. Покійний Симеон активно включився тут у працю для створення Українського комітету та табору для скитальців, комендантом якого він став. В цьому таборі, до речі, перебувало й багато українських дивізійників, яким він допоміг влаштуватися. Цієї допомоги „хлопці" з Дивізії ніколи не забули, і в день похорону з'їхалися масово, щоб віддати йому останній військовий салют.

Після приїзду до Америки, поселився в Амстердамі, Н.Й., і першою його мрією було стягти сюди якнайбільше наших знедолених людей. Нав'язує знайомство з тутешніми мешканцями та підготовляє грунт для приїзду українців, т.зв. переміщених осіб до Амстердаму. Організує в тій цілі Відділ ЗУАДК, очолює його і під його проводом почалось стягнення людей. Тоді в Амстердам наплило коло двох сотень людей. І хоч не всі тут поселилися, за браком праці, проте залишили по собі слід — оживили громадське життя.

У 1951 році завдяки Покійникові створено Відділ УККА, головою якого він був довгі роки. Доперва у старшому віці, через утрату зору, залишив цей пост, ставши досмертним почесним головою.

Як колишній військовик С.Гнатківський організував у 1952 році місцевий відділ ОбВУА, очолив його та рік-річно проводив успішну збірку на дар українським воєнним інвалідам. Крім згаданих установ, був теж чільним членом всіх місцевих організацій та товариств — УНС, Плат-Прият, церковний комітет; вчитель парохіяльної школи, горожанський клюб — і всюди проявив себе людиною скромною, працьовитою, обов'язковою; до всіх був вічливим, усміхненим, повний Шевченкового „братолюбія", якого нам тепер так бракує... Він помагав українцям, де лише мав змогу це робити, чи то в Україні, чи тут, на чужині.

Нехай ця згадка про нього у річницю смерти закріпить у нас назавжди пам'ять про його гуманні дії для свого народу та заохотить до наслідування.

Управа Відділу УККА
Амстердам, Н.Й.

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ:	
Готівка	$362,306.62	**Фонди:**	
Бонди	32,041,766.89		
Уділи	564,939.60	Забезпеченеві	$43,879,027.96
Гіпотечні позики	2,236,004.32	Братські	160,397.62
Поз. на грамоти	624,517.23		
Реальності	676,630.81	Сирітський	256,971.04
Друкарські і електр. машини	226,325.76	Захисту	370,324.19
Позичка для УРК Дому УНС	8,000,000.—		
Авторське право	4,800.—	Наглої Потреби	70,570.42
Разом:	**$ 44,737,291.23**	**Разом:**	**$ 44,737,291.23**

УЛЯНА ДЯЧУК,
головний касир

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 1980 РІК

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗК В СЕРПНІ 1980 РОКУ

П.Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у серпні	Разом членів	у 1980 р. на суму	АДД
	ОКРУГИ ПЕНСІЛЬВЕНІЇ					
1.	Філядельфія	40	39	200	$ 482,000	44
2.	Піттсбург	18	3	52	123,000	2
3.	Шамокин	21	10	57	108,000	5
4.	Алентавн	12	—	51	159,000	16
5.	Скрентон	7	—	6	10,000	1
6.	Вілкс Бери	9	2	9	22,000	
	Разом:	107	54	375	$ 904,000	68
	ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ					
	Балтімор	9	1	17	$ 30,500	1
	ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ					
1.	Ню Йорк	33	37	125	$ 246,500	9
2.	Сиракюзи - Ютика	14	4	44	82,000	6
3.	Рочестер	10	9	39	52,500	3
4.	Трой	7	2	26	46,000	3
5.	Боффало	9	1	24	87,000	12
	Разом:	73	53	258	$ 514,000	33
	ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ					
1.	Нюарк	22	4	78	$ 191,500	10
2.	Джерзі Сиіті	11	3	51	114,000	4
3.	Перт Амбой	13	3	30	89,000	2
4.	Пассейк	6	1	6	12,000	
	Разом:	52	11	165	$ 406,500	16
	ОКРУГИ ІЛЛИНОЙ, МІШИГЕН І ОГАЙО					
1.	Чікаго, Ілл.	34	13	85	$ 191,500	11
2.	Детройт, Міч	20	11	106	317,000	8
3.	Клівленд, Огайо	21	7	55	171,500	11
4.	Янгставн, Огайо	9	2	8	16,500	
	Разом:	84	33	254	$ 696,500	30
	ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ					
1.	Ню Гейвен, Конн.	18	6	28	$ 40,000	1
2.	Бостон, Масс.	6	3	13	34,000	
3.	Вунсакет, Р. Ай.	6	—	6	14,500	1
	Разом:	30	9	47	$ 88,500	2
	ОКРУГИ ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ					
1.	Центральна	6	2	7	$ 9,000	
2.	Міннеаполіс, Мінн.	6	—	4	25,000	1
3.	Ст. Луїз, Мо.	5	—	6	8,000	
	Разом:	17	2	17	$ 42,000	1
	Необ'єднані Відділи в Америці	21	3	22	$ 80,000	
	ОКРУГИ КАНАДИ					
1.	Торонто, Онт.	25	12	95	$ 318,000	23
2.	Монтреаль, Квеб.	8	4	48	128,000	12
3.	Ніягара, Онт.	9	5	32	94,000	8
4.	Захід Канади	19	5	23	63,000	4
	Разом:	61	26	198	$ 603,000	47
	Загальна сума:	454	192	1,353	$3,365,000	198

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ СЕРПНЯ 1980 РОКУ ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Організатор	Член Відділу	Здобув членів
1.	Т. Волошин	432	74
2.	С. Гавриш	83	55
3.	Марта Кордуба	496	32
4.	П. Аркотин	261	30
5.	Квітка Стецюк	25	21
6.	Р. Татарський	94	21
7.	А. Слюсарчук	174	21
8.	М. Кігічак	240	21
9.	І. Чопко	271	19
10.	М. Хомин	389	16
11.	Й. Чабан	242	15
12.	В. Гавриляк	316	15
13.	Олександра Дольницька	434	15
14.	В. Яців	32	14
15.	І. Гаврилюк	330	14
16.	Ю. Баранюк	371	14
17.	М. Семків	379	14
18.	В. Варшона	266	13
19.	Текля Мороз	465	13
20.	М. Хоманчук	5	12
21.	М. Турко	63	12
22.	С. Іваницький	276	12
23.	І. Геврик	445	12
24.	пастор А. Давидюк	340	11
25.	М. Шпитко	489	11
26.	Т. Сливінський	59	10
27.	Г. Корб'як	146	10
28.	В. Осадчук	172	10

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ СЕРПНЯ 1980 РОКУ ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Відділ Число	Місцевість	Здобув членів
1	401	Скарборо, Онт.	58
2.	261	Вільямставн, Н. Дж.	30
3.	88	Кергонксон, Н. Й.	29
4.	46	Савдертон, Па.	28
5	94	Гамтрамк, Міч	26
6	83	Філядельфія, Па.	24
7	434	Монтреаль, Квібек	23
8.	25	Джерзі Сиіті, Н. Дж.	21
9	174	Детройт, Міч.	21
10.	240	Клівленд, Огайо	21
11	271	Елмайра, Н. Й.	19
12	389	Лігайтон, Па.	17
13.	32	Філядельфія, Па.	16
14.	316	Рочестер, Н. Й.	16
15	242	Фраквіл, Па.	15
16.	340	Нюарк, Н. Дж.	15
17	360	Боффало, Н. Й.	14
18	371	Нюарк, Н. Дж.	14
19	379	Чікаго, Ілл	14
20	204	Ню Йорк, Н. Й	13
21.	266	Амстердам, Н. Й	13
22.	347	Міллвілл, Н. Дж	13
23.	465	Ляшин, Квібек	13
24.	468	Ніягара он де Лейк, Онт.	13
25.	5	Асторія, Н. Й.	12
26.	63	Форд Сиіті, Па.	12
27.	276	Амбридж, Па.	12
28.	445	Вінніпеґ, Ман.	12
29.	59	Бріджпорт, Конн.	11
30.	172	Виппани, Н. Дж.	11
31.	245	Трентон, Н. Дж.	11
32.	489	Ню Йорк, Н. Й.	11
33.	146	Детройт, Міч.	10
34.	170	Джерзі Сиіті, Н. Дж.	10
35.	194	Ню Йорк, Н. Й.	10
36.	361	Ню Йорк, Н. Й.	10

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ В СЕРПНІ 1980 РОКУ

Ч.В.	Організатор	Придбав у серпні	Сума забезпечення	АДД	ТР	Разом у 1980
	ОКРУГА БАЛТІМОР					
320	І. Малко	1	$ 500			6
	ОКРУГА БОСТОН					
224	Й. Ірха	1	$ 1,000			1
238	Марта Кордуба	1	1,000			4
374	В. Гетманський	1	2,000			2
	Разом:	3	$ 4,000			
	ОКРУГА БОФФАЛО					
360	Й. Гаврилюк	1	$ 5,000	1 АДД		14
	ОКРУГА ЧІКАГО					
106	В. Ничай	1	$ 500			3
176	М. Остап	5	12,000			6
221	М. Карачевський	1	500			7
259	Юлія Гуглик	1	1,000			2
379	М. Семків	2	3,000			14
423	Я. Берестянський	1	2,000			
	О. Городиський	1	1,000			6
452	Марія Сцібело	1	1,000			6
	Разом:	13	$21,000			
	ОКРУГА КЛІВЛЕНД					
233	Марія Дейчаківська	1	$10,000			5
240	М. Кігічак	3	11,000	1 АДД		21
336	В. Стригун	1	1,000			3
358	Б. Футей	2	8,000	1 АДД		4
	Разом:	7	$30,000	2 АДД		
	ОКРУГА ДЕТРОЙТ					
82	Ольга Марущак	1	$ 2,000			4
94	Марта Кордуба	3	1,500			
	Р. Татарський	1	3,000			26
174	А. Слюсарчук	1	1,000			21
235	М. Бобер	3	7,000	1 АДД		6
292	Стела Федик	2	2,000		2 ТР	9
	Разом:	11	$16,500	1 АДД	2 ТР	
	ОКРУГА ДЖЕРЗІ СИТІ					
25	Квітка Стецюк	2	$ 2,500			21
286	Павлина Валютанська	1	2,000			1
	Разом:	3	$ 4,500			
	ОКРУГА МОНТРЕАЛЬ (Канада)					
434	Олександра Дольницька	1	$ 1,000			23
465	Текля Мороз	1	1,000			13
473	Віра Ваніт	2	2,000			6
	Разом:	4	$ 4,000			
	ОКРУГА НЮАРК					
14	М. Отрок	1	$ 5,000	1 АДД		9
76	Юлія Демчук	2	2,000			6
234	І. Ізаник	1	3,000			4
	Разом:	4	$10,000	1 АДД		
	ОКРУГА НЮ ГЕЙВЕН					
59	Т. Сливінський	2	$ 3,000			11
254	В. Романишин	1	1,000			4
350	Т. Фінів	1	1,000			4
414	М. Снігурович	2	1,500			4
	Разом:	6	$ 6,500			
	ОКРУГА НЮ ЙОРК					
5	М. Хоманчук	2	$11,000			12
16	М. Москаль	3	7,000	1 АДД		9
10	Марта Кордуба	1	1,000			1
88	Марта Кордуба	15	38,000			
	В. Квас	6	18,000	3 АДД		29
194	Марта Кордуба	1	5,000			
	М. Юзеків	1	1,000			10
204	Софія Карплюк	3	3,000			13
361	С. Літепло	1	1,000			10
489	М. Шпетко	4	6,000			11
	Разом:	37	$91,000	4 АДД		
	ОКРУГА НІЯГАРА (Канада)					
427	П. Дяків	3	$11,000	2 АДД		4
458	Д. Пищ	1	10,000			4
462	І. Фаренич	1	1,000			3
	Разом:	5	$22,000	2 АДД		
	ОКРУГА ПАССЕЙК					
182	Г. Клименко	1	$ 1,000			2
	ОКРУГА ПЕРТ АМБОЙ					
155	Меланія Льоренц	3	$ 9,000			7
	ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
10	С. Гавриш	3	$11,000	1 АДД		4
32	В. Яців	2	2,000			16
83	С. Гавриш	7	19,000	3 АДД		
	А. Кушнір	3	3,000			24
105	Й. Ракочий	2	10,000	2 АДД		2
116	С. Шилькевич	2	8,000	1 АДД		6
245	М. Мартиненко	1	5,000			
	М. Голінко	1	1,000		1 ТР	11
261	П. Аркотин	8	27,000	4 АДД	1 ТР	30
347	Дарія Цапар	3	8,000	1 АДД		
	С. Гавриш	2	2,000			13
352	Я. Щербак	3	4,000		1 ТР	5
362	Ф. Петрик	1	2,000			2
397	М. Нич	1	1,000			3
	Разом:	39	$103,000	12 АДД	3 ТР	
	ОКРУГА ПІТТСБУРГ					
96	М. Драпала	1	$ 5,000			6
276	С. Іваницький	2	11,000			12
	Разом:	3	$16,000			
	ОКРУГА РОЧЕСТЕР					
217	Т. Кубарич	1	$ 2,000			4
285	А. Скібіцький	1	3,000			1
316	В. Гавриляк	4	4,000			
	Марта Кордуба	1	1,000			16
437	М. Малинівський	2	2,000			8
	Разом:	9	$12,000			
	ОКРУГА ШАМОКИН					
79	І. Петрунцьо	1	$ 1,000			3
389	М. Хомин	9	12,000			17
	Разом:	10	$13,000			
	ОКРУГА СИРАКЮЗИ-ЮТИКА					
38	С. Гонза	2	$ 5,000			4
39	І. Пиндус	1	1,000			7
192	Я. Сенишин	1	1,000			2
	Разом:	4	$ 7,000			
	ОКРУГА ТОРОНТО (Канада)					
401	Т. Волошин	8	$41,000	3 АДД		56
418	Іванна Мельник	1	1,000			2
439	В. Зацерковний	3	5,000			6
	Разом:	12	$47,000	3 АДД		
	ОКРУГА ТРОЙ					
13	П. Шевчук	1	$ 2,000			6
266	Олена Варшона	1	1,000			13
	Разом:	2	$ 3,000			
	ОКРУГА ВІЛКС БЕРИ					
169	В. Стефурин	1	$ 5,000			5
278	Евгенія Ваславська	1	2,000			2
	Разом:	2	$ 7,000			
	ОКРУГА ВІННІПЕГ (Канада)					
445	І. Геврик	2	$ 2,000			12
503	Т. Войтів	2	4,000			3
505	П. Волощук	1	1,000			1
	Разом:	5	$ 7,000			
	ОКРУГА ЯНГСТАВН					
230	Катерина Мартинишин	2	$ 6,000			6
	ОКРУГА ЦЕНТРАЛЬНА					
356	М. Депа	2	$ 2,000			2
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ					
11	І. Сціленний	1	$ 1,000		1 ТР	3
377	Осипа Михайленко	1	3,000			9
496	Марта Кордуба	1	1,000			1
	Разом:	3	$ 5,000		1 ТР	

ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ,
головний організатор

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

Головний предсідник
JOHN O. FLIS
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Заст. головного предсідника
MYRON B. KUROPAS
107 Ilchamwood Drive
De Kalb, Ill. 60115

Гол. директор для Канади
Senator PAUL YUZYK
1839 Camborne Cresc
Ottawa, Ontario
Canada K1H 7B6

Заст. головного предсідника
MARY DUSHNYCK
2 Marine Avenue
Brooklyn, N.Y. 11209

Головний секретар
WALTER Y. SOCHAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний касир
ULANA M. DIACHUK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний організатор
WASYL ORICHOWSKY
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

BOHDAN FUTEY
8619 Whippoorwill Lane
Parma, Ohio 44130

JOHN TELUK
105 McKinley Avenue
New Haven, Conn. 06515

Very Rev. STEPHEN BILAK
6729 North 5th Street
Philadelphia, Pa. 19126

BOHDAN HNATIUK
535 Prescott Road
Merion Station, Pa. 19066

JOHN HEWRYK
327 McAdam Avenue
Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 0B3

ГОЛОВНІ РАДНІ:

ANATOLY DOROSHENKO
315 Highland Drive
Grafton, Wisconsin 53024

TEKLA MOROZ
345 36th Avenue
Lachine, Quebec
Canada H8T 2A5

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

ASKOLD LOZYNSKYJ
42-48 77th Street
Elmhurst, N.Y. 11372

TARAS SZMAGALA
10976 Tanager Trail
Brecksville, Ohio 44141

ANNA HARAS
1930 Greenleaf Street
Bethlehem, Pa. 18017

HELEN OLEK
7644 W. Rosedale Avenue
Chicago, Ill. 60631

WASYL DIDIUK
142A Grenadier Road
Toronto, Ontario
Canada M6R 1R6

JOHN ODEZYNSKY
5909 N. Camac Street
Philadelphia, Pa. 19141

MYROSLAW KALBA
11454 West 17th Place
Lakewood, Co 80215

MYKOLA CHOMANCZUK
31-37 36th Street
Astoria, N.Y. 11106

ROMAN KUROPAS
11356 McDougall
Hamtramck, Mich. 48212

MYCHAJLO SOROKA
209 E. Palatine Road
Palatine, Ill. 60067

EUGENE REPETA
29180 Ohmer
Warren, Mich. 48092

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР:

ZENON SNYLYK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС:

ROMAN SLOBODIAN
4 Forrest Road
Randolph Township
Dover, N.J. 07801

MARIA CHUCHMAN
17 Austin Crescent
Toronto, Ontario
Canada

WALTER DIDYK
6711 Ruthland Avenue
Detroit, Mich. 48228

STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago, Ill. 60634

JOHN W. EVANCHUK
9312 Shermer Road
Morton Grove, Ill. 60053

JAROSLAW PADOCH
71 East 7th Street
New York, N.Y. 10003

JOSEPH LESAWYER
2643 Deer Path
Scotch Plains, N.J. 07076

GENEVIEVE ZEREBNIAK
1449 Redwood Avenue
Akron, Ohio 44301

ANNA CHOPEK
678 44th Street
Los Alamos, NM 87544

BOHDAN ZORYCH
18 Leland Avenue N
Toronto, Ontario
Canada M8Z 2X5

WALTER ZAPARANIUK
1211 Downer Avenue
Utica, N.Y. 13502

РЕДАКТОР-ЕМЕРИТ:

ANTHONY DRAGAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Вступайте в члени УНС

30-річчя Української радіопрограми Комічака

„Слава Ісусу Христу та добрий день, дорогі слухахачі!"— це привіт, що ним інж. Михайло Комічак починає свою 45-хвилинну опівдні та півгодинну вечірню недільну радіопрограму в Піттсбурзі вже тридцять років. Почав він передавати ці програми в липні 1950 року при співпраці св.п. д-ра Романа Криштальського. Слухають їх тисячі українців із Піттсбургу й околиці, з поселень західньої Пенсильванії та сусідніх стейтів. Слухають їх радо з насолодою „старі" й „нові" емігранти, бо передачі ці взірцево організовані, а їх зміст цікавий і корисний. До того ж Комічак, хоч народився, виховувався й студіював в Америці, чудово володіє українською мовою, має добру вимову й приємний тембр голосу.

Опівденні програми охоплюють важливі вісті з життя української спільноти в діяспорі й в Україні, інтерв'ю з відомими особами, короткі репортажі, доповіді рецитації тощо, а все це переплітають добірні, здебільшого народні пісні в супроводі музики. У вечерні програми входять спеціяльні серенади української пісні й музики, іноді теж концерти клясичної музики.

Обидва види програми, опівдні й вечірньої, дають слухачам велику культурну розвагу. Вони переносять їх уяву й серце до славних героїчних і трагічних переживань українського народу, спонукують їх призадуматись над його сучасним і кидають проміння надії на його краще майбутнє.

Особливо вимовним у цьому відношенні буває щорічне відзначування державних актів 22-го Січня, Листопадового зриву, боїв під Базаром і Крутами, боротьби за самостійність Карпатської України, Шевченківських роковин, роковин С. Петлюри й Є. Коновальця і інші. Радісними почуваннями сповняють серце слухачів спеціяльні передачі у Свят-Вечір, на Різдво і Великдень, що їх передає Комічак при співпраці своєї дружини Анни за новим і старим календарями.

У радіопрограмі виступали досі такі відомі особи: Патріярх Йосиф Сліпий, Митрополит Мстислав, єпископ Марко, Степан Витвицький, Микола Лівицький, Осип Бойдуник, Юліян Ревай, Дарія Ребет, Ярослав Стецько, Микола Шлемкевич, Лев Добрянський, Маруся Бек, Дмитро Галичин, Антін Батюк, Йосип Лисогір, Володимир Сохан, Уляна Дячук, Едвард Попіль, Володимир Кубійович, Іван Олексин, Роман Смаль-Стоцький, Омелян Пріцак, Олександер Грановський, Петро Стерчо, Надія Світлична та багато інших.

Бувши шість років головою філії УККА на західню Пенсильванію та членом Політичної Ради УККА, Комічак за допомогою радіопрограм збирав рік-річно сім-вісім тисяч долярів на Український Народний Фонд. Радіопрограма зібрала тисячі долярів на допомогу скитальцям, сиротам, інвалідам, немічним та жертвам землетрусу в Югославії. Тисячі зібрано на пам'ятник Шевченкові у Вашінгтоні, на українські книжки для піттсбурґської Публічної бібліотеки, на Українську кімнату в Піттсбурґському університеті та понад дев'ятдесят тисяч долярів на Гавард. Помічною у цих збіркових акціях була дружина Комічака Анна.

Радіопрограма була речником, що закликав до участи у важливих маніфестаціях, наприклад: до походу вулицями Піттсбургу в двадцяту річницю штучного голоду в Україні, до щорічного відзначування Тижня Поневолених Націй, що відбувалось у Кеннівуд Парку та у якому кожноразово брали участь коло шести тисях людей; до походу в день посвячення пам'ятника Шевченкові у Вашінгтоні; до походу у Вашінґтоні з приводу 200-ліття Декляраціі Самостійности ЗСА, до протестаційних віч у Солджерс енд Сейлерс Меморієл Голл тощо.

Радіопрограма влаштувала концерти Капелі Бандуристів та хору „Дніпро" з Клівленду; виступи ансамблів „Чайка" і „Євшан", гру п'єси „Непереможний клич", „Українські дні" в Вест-Вю Парку; прогулянки паропла вом і багато інших розваг.

Цю багатогранну й корисну працю Комічака на громадсько-національній ниві шляхом його радіопрограми оцінює вся свідома українська спільнота тристейтової округи, що й виявляється у частих і численних листах до нього від слухачів із признанням і подякою йому за цей вiданний і цінний труд. Виявляючи признання цих заслуг, Українське Технологічне Товариство вшанувало його як "Українця року" в 1976 році.

Про існування Української радіопрограми Комічака та про її значення для української спільноти знають численно поселені в Піттсбурзі, Західній Пенсильванії і двох сусідніх стейтах слов'янські й неслов'янські етнічні громади — поляки, словаки, серби, хорвати, німці й інші. Деякі з них слухають ці програми постійно. Радіопрограма є у контакті зі Слов'янським відділом Піттсбургського університету та своїми закликами причиняється до запису студентів на курси української мови.

Про Українську Радіопрограму та її керівника інж. Комічака знають чільні особи американських міських і стейтових установ, знають його і у Конгресі, і у Вашінгтоні. Наприклад, конгресмен Джозеф Ґейдос у 1975 році вніс до протоколу Конгресу документ, в якому ствердив великі заслуги Комічака для української справи й для Америки. Там, між іншим, сказано: „Михайло Комічак заслужив собі репутацію Голосу України у безлічі мешканців Пенсильванії і сусідніх стейтів. Він помагав численним родинам, які втекли від комунізму після Другої світової війни, влаштуватися й отримати американське громадянство; збирав фонди на побудову Американського Музею Іміграції біля Статуї Свободи в Ню Йорку; сприяв діяльності українських братніх, культурних і громадських організацій по всій окрузі Алегені, в якій живе понад 30.000 українців, допомагав зберігати й посувати вперед справу української етнічности й культури за допомогою української радіопрограми протягом останніх двадцятип'ятьох років."

У другому документі, що його конгресмен Ґейдос вніс до протоколу Конгресу в 1976 році, підкреслено вклад Комічака як голови Комітету для урочистого відзначення 200-ліття Декляраціі Самостійности Америки. З нагоди двадцятиліття української радіопрограми Рада комишенерів округи Алегені висловила йому також щирі ґратуляції за ширення української культури й традиції та за захист свободи й самостійности українського народу за залізною заслоною шляхом його радіомовлення.

Розсудливість, палке українське серце та висока особиста культура Комічака з її найголовнішими рисами — тактом і пошаною до поглядів інших — забезпечують йому й радіопрограмі великий успіх та роблять його добрим сівачем і захисником української правди в середовищах американського світу.

Тридцятирічна важлива і корисна праця інж. М. Комічака збагатила культурне життя великої української спільноти тристейтової округи — західньої Пенсильванії і двох сусідніх стейтів — і збагачуватиме його надалі, — віримо, — аж до грядучого п'ятдесятиріччя.

Михайло Комічак — інженер, народився у 1919 році, був ветераном Другої світової війни, під час якої був службовцем радіових комунікацій при американській фльоті в ранзі ляйтенанта. В 1950 році назначений головним інженером радіостанції WPIT, згодом підвищений до ранги асистента-директора, а в 1976 році — до ранги головного директора.

В 1978 році його підвищено до ступеня старшого члена Товариства радіомовних інженерів. Він — член УНСоюзу. Одружений з Анною Кiселик, також діяльною на громадсько-народній ниві. Комічаки мають трьох синів, які, закінчивши університетські студії, є на своїх професійних становищах.

Д-р Василь Ящун

ПОЧАЛАСЬ ОСІННЯ КАМПАНІЯ УНСОЮЗУ! МЕТА: 2,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ. ВСТУПАЙТЕ В РЯДИ НАЙБІЛЬШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ!

„Пропам'ятна книга гімназії СС. Василіянок"

Книги мають свою історію, часом коротку й легку, часом довгу і важку. „Пропам'ятна книга гімназії Сестер Василіянок у Львові" має довгу історію, бо треба було ждати понад сім десятиліть, щоб ця, одна з найстарших, а жіноча перша, школа в Галичині одержала свою монографію і було визначене її місце в розвитку українського шкільництва й освіти в Західній Україні, її історична роля у національному й інтелектуальному розвитку українського жіноцтва цієї вітки України.

Не була доля цієї книги теж легкою, бо творена поза батьківщиною, далеко від архівних джерел, шкільної документації, бібліотеки та інших допоміжних матеріялів. Одне, що залишалося до можливостей редакції, то деякі свідки — нечисленні учителі останнього десятиліття школи і кілька десятків учениць, розкиданих по країнах еміграційної чужини.

Відкривши книгу, читач є мило вражений не лиш кількістю, але і якістю цих матеріялів, історичних, літературних, мистецьких і статистичних праць і статтей, мемуарів та ілюстрацій, які в сумі дають образ існування і життя школи від її постання 1906 року до її трагічного кінця в 1939 році.

Книга появилася під благословенням Патріярха і кардинала Йосифа, як XXII том Наукового Т-ва ім. Шевченка, коштом фонду колишніх учениць гімназії Сестер Василіянок у Львові.

Матеріял книги є поділений на три головні частини. У першій подана, пера Василя Лева, біографія Митрополита Андрея Шептицького, ініціятора і покровителя гімназії і водночас опікуна українського шкільництва Західньої України; історичний нарис школи, пера покійного Петра Ісаєва і Анни Кобринської; доля школи під большевицькою окупацією Іванни Ярош-Боб'як; програми і методи навчання в гімназії В. Лева, вкінці перелік і характеристика всіх вихованників і вчителів гімназії, монахинь, катехитів, директорів у біографіях і подачах різних сучасних авторів. У другій частині є опис життя гімназії поза шкільними годинами, поданий у статтях о. Іринея Назарка, ЧСВВ; Ганни Коренець і Наталії Леонтович-Башук. Третя частина, побіч відзначення річниць 50-річчя першої матури, відміченої в ЗСА та з'їзду колишніх учителів і учениць у 1964 році на Союзівці, пера В. Лева; доповіді і спогади 20-ти авторів, які перебувають в ЗСА, Канаді, Европі і Австралії, але заховали свіжі враження з перебування у львівській школі.

Композиційний уклад матеріялу, його систематика, степенування фактів, історична й психологічна характеристика — це вартісні прикмети книги. З такою ж систематикою і дбайливим оформленням подана теж ілюстраційна частина: 117 чітких ілюстрацій, світлин опікунів, директорів, учителів, кляс і груп, відбитки шкільних свідоцтв учениць, які зуміли перевезти на чужину ці речі крізь бурі і громи війни.

Велика заслуга редакційної колегії в тому, що вона переборола найбільшу трудність українських компіляційних праць, якою є зібрання розсипаного по світі матеріялу. Заслуга і авторок, колишніх учителів і учениць, які передали у статтях і споминах свої зв'язки зі школою. Мала книга теж щастя, що один із учителів, який учителював в гімназії останніх десять років (1929-1939) проф. д-р Василь Лев, зайнявся як головний редактор підготовкою і випуском книги, вложивши в неї свій науковий і редакційний досвід і багато праці. Йому активно й ревно допомагали членки редакційної колегії (другої зверги, після організаційних невдач першої): Анна Кобринська, Дора Рак, Стефанія Бернадин, Лідія Дяченко і Ольга Дзядів.

Книга появилася у час Другого з'їзду учителів і учениць гімназії СС Василіянок, який відбувся 7-8 червня на Союзівці в Кетскильських горах, підготований комітетом під проводом колишньої учениці гімназії, тепер громадської діячки і мисткині, Стефанії Бернадин, і був ведений професійно мгр Дорою Рак. З'їзд був багатий кількістю учасниць і учасників і теплою товариською атмосферою. Матеріяли цього з'їзду — виголошені доповіді, постанови й інше, будуть видані окремою брошурою, як додаток до випущеного видання. Над цим працює далі невтомна редакційна колегія під проводом проф. В. Лева і комітет під проводом Стефанії Бернадин.

Пропам'ятна книга, як і згадані з'їзди стали вкладом до історії українського шкільництва, в якому „Приватна руська женьска гімназия СС. Василіянок з правом публичности у Львові, ул. Длугоша ч. 17., основана в 1906 р.", пізніше „Українська Гімназія СС. Василіянок", відіграла важливу ролю, як одне з перших вогнищ української освіти. З нього вийшло покоління видатних діячок, письменниць, мисткинь, патріотичних матерів і також героїнь, які віддали своє, часто ще молоде життя в жертву батьківщині.

І. Пеленська

Ще одна молода професійна сила

В неділю, 8-го червня, в Правничій школі Саффолк-університету в Бостоні, Мас., Олег Николишин одержав диплом права. Олег — син Володимира й Анни Николишин, народився у Дрогобичі, Західна Україна, і є мабуть наймолодшим справжнім дрогобиччанином на поселенні в Америці. З Дрогобича Олег виїхав з батьками і сестрою до Польщі, щоб звідти, після восьми років


Д-р права Олег Николишин

старань і очікувань, прибути до ЗСА.

Загальну освіту розпочав у Польщі, а після приїзду до Амирики продовжував навчання в Потакет, Ровд Айленд, і тут закінчив середню школу з високим відзначенням. Університетську освіту здобув у Ровд-Айлендському університеті в 1977 році, і тоді ж вступив у Бостоні до Правничої школи, з якої градуював згаданої неділі в червні цього року з дипломом доктора права. Відразу ж цього літа став до іспиту „Бар Екзам" і в Бостоні, Масс., і в Провіденс, Ровд Айленд, щоб могти працювати і в сусідніх стейтах.

Доктор права Олег Николишин, його батьки і сестра з дітьми є членами УНСоюзу, 93-го Відділу в Потакет, Р. Ай., від 1966 року.

Іван Данилюк

СЕНАТОР ЕДВАРД КЕННЕДІ продовжує вести передвиборчу кампанію в користь президента Джіммі Картера, або виступає разом з ним. Це трапилося в стейтах Массачусетс і Ню Джерзі. Натомість Кеннеді сам виступав вже в Ню Йорку й багатьох інших місцевостях. Картер і Кеннеді заяву Регана про те, що він номінує жінку до Найвищого суду називають „підступною тактикою". Виступаючи в Пенсильванії, Картер закликав виборців не віддавати своїх голосів на Андерсона, бо з цього скористає тільки Реген.

Замість квітів на свіжу могилу Дорогого нам

бл. п. д-ра Михайла Стефанова

складаємо на Український Науковий Інститут Гарвардського Університету 30.00 долярів.

Григорій і Марія БАКУМЕНКО

Ділимося сумною вісткою з Родиною та Приятелями, що в суботу, 4-го жовтня 1980 р., в ранніх годинах, упокоївся в Бозі, після короткої і важкої недуги, в Боффало, Н. Й.

Найдорожчий ТАТО, МУЖ, БРАТ І ШВАҐЕР

БЛ. П.

БОРИС М. ВОЛОШИНЮК

уродженець Буковини.

ЖАЛОБНІ ПАНАХИДИ відбулися 5-6 жовтня 1980 р. в каплиці Слотюк Funeral Home.

ПОХОРОН відбувся у вівторок, 7 жовтня 1980 року, до церкви св. Івана Хрестителя, а відтак на цвинтар св. Матвія.

Горем прибиті:
дружина — ГАЛИНА
доня — ЛЯРИСА
шваґерка — ОРИСЯ ДМИТРЕНКО з родиною
сестра — ВАСИЛИНА
і брат — ІВАН з родиною на Буковині

37 Linview Terrace, Buffalo, N.Y. 14216

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п.

Інж. МИКОЛИ ЯРИМОВИЧА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

в церкві Пресв. Трійці в Кергонксоні, Н. Й.
в суботу, 25 жовтня 1980 р., о год. 8-ій рано

Просимо Родину, Приятелів і Знайомих злучитися в цей день з нами, молитвами за спокій Його душі.

Дружина — ОЛЬГА
Син — МИХАЙЛО з родиною



Ділимося сумною болючою вісткою з Рідними і Приятелями, що в четвер, 9-го жовтня 1980 р., в Діссельдорфі, Зах. Німеччина, трагічно помер на 61-му році життя,

сл. п.

МАРІЯН КУЗЬМІНСЬКИЙ

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 13-го жовтня в Діссельдорфі.

Горем прибиті:
сестри: СОФІЯ ЦИГАН та ІВАННА БЕМКО з родинами в ЗСА
брати: МИХАЙЛО І ЛЕВ з родинами в ЗСА
ОРЕСТ з родиною в Німеччині
Родина в Польщі

СПІЛКА УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ АМЕРИКИ
ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеню, 2-ий поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 24-го жовтня 1980 року, о годині 7-ій веч.

ДИСКУСІЙНИЙ ВЕЧІР

„НА КОГО ГОЛОСУВАТИ?"

(Напередодні виборів президента ЗСА)

Доповідачі редактори:
ЯРОСЛАВ ГАЙВАС та ІВАН КЕДРИН

Програму вестиме:
голова СУЖА, ред. ОЛЬГА КУЗЬМОВИЧ

Рівночасно подаємо до відома всіх Членів, що
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЛМКлюбу
відбудуться в п'ятницю, 31-го жовтня ц. р.

В ПЕРШУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої
ЖІНКИ І МАМИ

бл. п.

ЛЮДМИЛИ КОДЕЛЬСЬКОЇ

з роду ВЕРЖБИЦЬКИХ
з Летичева (Поділля)

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в суботу, 1-го листопада 1980 р., о год. 8-ій рано
в церкві св. Михаїла, 12211 Парнел, Чікаґо, Ілл.

Просимо згадати Покійну в своїх молитвах.

Чоловік ІГОР
і доня КАТРУСЯ

Pd. pol. ad. Pd pol ad

UKRAINIAN AMERICANS FOR CARTER/MONDALE

COMMITTEE TO RE—ELECT THE PRESIDENT AND THE VICE-PRESIDENT

WE URGE ALL UKRAINIAN AMERICANS TO VOTE ON TUESDAY, NOVEMBER 4, 1980

WE FURTHER URGE THAT YOU VOTE FOR THE PROVEN CHAMPIONS OF

HUMAN RIGHTS — JUSTICE — EQUAL OPPORTUNITY

JIMMY CARTER
FOR PRESIDENT





WALTER F. MONDALE
FOR VICE-PRESIDENT

ПРОСИМО ГОЛОСУВАТИ У ВСІХ МІСЦЕВИХ, СТЕЙТОВИХ І КРАЙОВИХ ВИБОРАХ НА ЗАСЛУЖЕНИХ І КВАЛІФІКОВАНИХ ДЕМОКРАТІВ.

PLEASE VOTE IN ALL LOCAL, STATE, AND NATIONAL ELECTIONS FOR WORTHY AND QUALIFIED DEMOCRATS

STEPHEN J. JAREMA, *Honorary Chairman*

JOSEPH LESAWYER, *National Chairman*

STATE CHAIRMEN

ARIZONA A. Dydyk
CALIFORNIA R. Lapica, Esq., W. Lesiuk
COLORADO Dr. E. E. Petriwsky
CONNECTICUT J. Teluk
DELAWARE M. Murowany
FLORIDA T. Maksymowich, J. Kohut
ILLINOIS J. E. Kulas, Esq.
INDIANA A. Lysohir, Esq.
MARYLAND T. Charchalis, J. Malko
MASSACHUSETTS J. Charyna, M. Boluch, Esq.
MICHIGAN J. Panchuk, Esq., J. Korney
MINNESOTA A. Karkoc
NEBRASKA M. Worobetz
NEW JERSEY R. Cheloc, M. Matiash
NEW MEXICO A. Chopek, Esq.
NEW YORK G. Wolynetz, Esq., R. Juzeniw
OHIO M. Yurshison, Esq., W. Shipka
PENNSYLVANIA E. Popil, M. Komichak
RHODE ISLAND O. D. Chaharyn, Esq.
TEXAS M. Danyluk
VIRGINIA L. Blonarowych
WEST VIRGINIA P. Kohut
VERMONT W. Bacad

Концерт студентів проф. Зої Маркович

Проф. Зоя Маркович (з букетом квітів) з учнями.

Музична студія проф. Зої Маркович, яка є відома серед американських музиків, зараховується до однієї з найкращих музичних студій. Проф. Зоя Маркович є членом організації „Об'єднання професорів музики в Америці", а також є членом багатьох українських організацій. Вона — автор двох збірників пісень „Співають Соловейки", які виконуються по цілому вільному світі, і має платівку під заголовком „Музика Зої Маркович", яку належно оцінили відомі американські професори музики.

Річний концерт учнів проф. Зої Маркович відбувся 21-го червня в концертовій залі Джейкоб музичної компанії при Честнат вулиці у Філядельфії. Програма складалася з сольових понисів, два піяно на 4 руки, і два піяно на 8 рук. Виконано 32 музичні твори, із них — 25 творів українських композиторів.Були виконані на концерті твори слідуючих композиторів: Бах, Брамс, Мусорський, Сметана, Безкоровайний, Шуть, Коломиєць, Кабалевський, Косенко, Барвінський, Ревуцький, Людкевич, Лисенко та інші.

На початку концерту привітав присутніх на залі Карл Робінсон, директор музичної компанії і концертової залі. Програму провадив інж. Михайло Комановський, який представив визначних гостей на залі: Сестер Служебниць з катедральної школи у Філядельфії; інж. Мирона Баранецького, секретаря УККА; колишніх учнів музичної студії проф. Зої Маркович: д-р Ларису Заіку, голову об'єднання інженерів;Зою Граур-Корсунь, мистецького керівника танцювального ансамблю „Волошки", та інших.

Програма концерту була дбайливо опрацьована,концерт пройшов з великим успіхом. Виконавці прекрасно трималися на сцені. Програма концерту складалася з одного відділу. Участь в концерті брали дев'ять учнів. Всі вони дуже добре грали. Учні, які проходять річну програму подвійно, належать до перших учнів студії; це — Зіна Квітковська і Ярослав Смолій.

До визначних учнів належать ті студенти, які грають складні концертові твори репертуару концертового піяніста, маючи повне розуміння виконання і велике музичне почуття. Ці учні є:Ольга Василів, Христина Комановська, Марія Смолій та Роман Лупань. Вони можуть виступати як солісти фортепіяно на наших українських імпрезах, а також на державних святах. В щоденних школах вони виступають як солісти, акомпаньятори. Студент Роман Лупань мав багато концертів сольо поза межами школи. Він також виступав як соліст-піяніст зі шкільною симфонічною оркестрою.

Професор Зоя Маркович виконує велику і важливу професійну, мистецьку, музичну, педагогічну працю і це треба цінити. Це складова частина нашої культури. Музика віддзеркалює красу душі, а заразом плекає і ушляхетнює душу молодої людини", — писала в привіті для проф. Зої Маркович культурно - освітня референтка УККА д-р Наталія Пазуняк, професор Пенсильванійського університету, яка, на жаль, не мала змоги виголосити цей привіт на концерті сама особисто.

Подяку від батьків за прекрасну працю проф. З. Маркович висловив інж. Михайло Комановський, бажаючи проф. Зої Маркович і надалі великих успіхів у творчій праці. Вдячні учні обдарували проф. Зою Маркович двома китицями квітів. Після концерту всі мали нагоду оглянути багату виставку фортепіянів і органів Джейкоб музичної компанії.

А. Катр

Відзначено День Родини в Гемпстеді

Десь у половині літа цього року в нашій громаді розповсюджувано гарну і змістовну летючку, якою Управа 42-го Відділу ООЧСУ повідомляла і запрошувала все українське громадянство на запляноване ним День Родини, що мав відбутися в останню неділю вересня.

Познайомившись зі змістом летючки, можна було здивуватись назвою імпрези,якої до того часу в українській громаді ніхто ніде не влаштовував. Запитався у членів ООЧСУ — що це має бути — бенкет, концерт, фестин чи забава? Вони відповідали: Приходіть із цілою вашою родиною, напевно, не пожалуєте! З усією родиною, ближчою і дальшою, в теперішний час — це завдання нелегке, — подумав я. Та на моє здивування, усі взяли участь в згаданій імпрезі.

Надійшла неділя, 28-го вересня. У 10-тій годині ранку в обох місцевих церквах відправлено Св. Літургії в намірении всіх родин нашої громади, а Всечесніші отці виголосили з цієї нагоди відповідні проповіді — о. Е. Шараневич в УКЦ св. Володимира, а о. д-р С. Гаюк в УАПЦ св. Михаїла. О годині 2-ій по полудні в залі Українського Католицького Центру св. Володимира розпочалась святочна імпреза, яку відкрила голова 42-го Відділу ООЧСУ мгр Катерина Мицьо. Вітаючи присутніх, вона, між іншим, сказала: „Ми сходились вже багато разів, працювали, спорили і забавлялись разом. Відзначали важливі події з історії нашого народу, вшановували визначних людей і святкували річниці праці різних церковних і громадських установ. Але ми ще ніколи не сходилися, щоб призадуматися над тією працею, яку веде найстарша, найменша, але найважливіша клітина суспільного життя, ім'я якої — Родина. Ні для кого, мабуть, не є таємницею, що в наших часах родина переходить складний процес змін, які спричинили кризу і знищили основи великого відсотка родин. Кількість розбитих родин і цілий ряд пов'язаних із цим консеквенцій викликав оправдану тривогу не тільки у пересічної людини, але також заставив церковні і державні проводи прослідити причини такого стану, а відтак — шукати способів протидії Саме тому Голова Католицької Церкви Папа Іван Павло II проголосив 1980 рік — Роком Родини.

Маючи все це на увазі 42-ий Відділ ООЧСУ, який, немов у родині, об'єднує жінок і чоловіків, і який своєю діяльністю охоплює різні ділянки громадського життя, цим разом вирішив влаштувати перший,але, надіємося, що не останній, Український День Родини в нашій громаді.

Дальше ведення програми перебрав Петро Шанайда, який після короткого слова попросив о. Е. Шараневича і о. д-ра С. гаюка до спільного переведення молитви, після чого однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять померлих членів, родин.

Відтак членки ООЧСУ, під проводом жіночої референтки Парані Барняк, подали приготовлений ними смачний обід.

Під час обіду виголошено три цікаві доповіді.

Учитель музики, — тепер пенсіонер, — Стефан Марусевич говорив англійською мовою про еволюцію людської сім'ї. Молода членкиня ООЧСУ Оля Пищемуха надзвичайно зворушливо говорила про ті цінноші, які вона одержала від своїх батьків і прибраного дідуся і які вона тепер намагається тепер рередати своїй доні.

В кінці голова місцевого Відділу ООЧСУ мгр Катерина Мицьо виголосила глибокопродуману доповідь на тему „характеристика сучасної жінки в сьогоднішній родині".Було б доцільним і корисним, щоб із змістом цих доповідей познайомилися ширші кола української громади.

Поміж доповідями виступила Школа Юних Бандуристів при 42-му Відділі ООЧСУ під керівництвом інж. Теодора Сенчишина, які гарно заграли кілька пісень, а на тлі яких Дануся Качмарчик і Марта Подолюк бездоганною українською мовою продеклямували твори з родинною тематикою. Далі виступив гість із Ню Джерзі, чудовий гуморист Степан Магмед, дотепи якого викликали сердечні вибухи сміху присутніх.

У другій частині мистецької програми виступила театральна група „Ми з України" в складі: Евеліна Белюць, керівник групи; Олексій Журба, режисер; Ліля Гойдай, драматична артистка, Микола Фабрика, оперний співак-баритон, і його дружина Ірина, піяністка. Про мистецький рівень згаданої групи вже писалося в українській пресі, але гемпстедська громада чула їх уперше, й слухала мов зачарована. Потужний баритон М. Фабрики і діялог Магомета з Айшею у виконанні Л. Гойдай мали б успіх на кожній сцені. Е. Белюць — прекрасна декляматорка, а у її виконанні твори Первомайського і поетеси Кононенко звучали переконливо, а Симоненкові „Лебеді материнства" зворушили всіх до сліз. Присутні, яких було 250 осіб, нагородили виконавців бурхливими оплесками і вставанням з місць.Назакінчення Петро Шанайда зложив щиру подяку виконавцям програми та всім іншим, хто в будь-який спосіб причинився до успіху цього свята. Імпрезу закінчено молитвою під проводом всечесніших отців і піснею „Боже, вислухай благання". Захоплена публіка, дякувала організаторам свята — за чудову ідею, за прекрасну атмосферу і щиросердечну гостинність.

М. Бурян

Боротьба...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

жемо охопити розміри жаху, який був би наступив у Китаї, якщо б індустріялізували його „большевицькими темпами" й способами. Китайські комуністи також творили аграрні комуни, „великопростірні господарства", але вони ніколи не нищили селянства „як кляси". Навіть, коли вони робили помилки, то з метою допомоги селянину, а не знищити його, як це було в Леніна, його товаришів і його спадкоємців.

Загроза голоду

І розумна політика КПК на селі і в сільському господарстві їй оплатилася. А ще більше скористав з неї китайський нарід.Скоро після приходу КПК до влади в цілому Китаю і проголошенні Китайської народної республіки в Китаї зліквідовано ті страшні, періодичні голоди, що нищили кожен раз мільйони людей. Це, мабуть і є найбільшою перемогою та найбільшим здобутком сучасного режиму в КНР. Вибравши цей правильний шлях, керівництво Китаю послідовно практикує його й завдяки тому добивається дальших успіхів.

Д-р Норман Е. Борлявґ лавреат Нобелівської нагороди в 1970 року, кращий знавець китайської аґрикультури й проблем виживлення стверджує, що після осягнення першого місця у світі в продукції рижу, КНР консеквентно зближається до того, щоб стати найбільшим продуцентом пшениці і кукурудзи. Д-р Борлявґ твердить, що КНР в найближчих десяти роках збільшить продукцію рижу, кукурудзи і пшениці на 25 до 50 відсотків. Таким чином Китай пережене Совєтський Союз, який посідає набагато більшу від нього засівну площу.

Таємниця передбачених успіхів китайської аґрикультури в навозах, природних і штучних. У Китаї від століть, а може й тисячоріч стосується „органічні добрива." У цьому відношенні в Китаї ніщо не пропадає, починаючи від людських відпадків, а кінчаючи болотом і наносами на вулиці. Мелені кості, риб'ячі ості, рештки з рослин це все китаєць несе на землю — свою кормительку. Сьогодні Китай має 320 мільйонів свиней і вони дають йому добрив на 30 мільйонів тонн збіжжя! Колись Мао називав свиней „фабрикою добрив на чотирьох ногах" і закликав народ до їхньої масової продукції, а сьогодні, як це вказує їхнє число, це один з важливих чинників у виживленні країни. Щойно тепер КНР приступає серйозно до побудови фабрик штучних одобрювачів /навозів/. Маючи до диспозиції достатню кількість власної сировини — нафтової ропи, земного газу — Китай не буде обмежений у їхній продукції.

Зразу після проголошення КНР в жовтні 1949 року, нова влада взялася до побудови орошувальної системи. Тепер Китай має 83,7 мільйонів акрів орошуваної землі, тобто більше як ЗСА, які мають 39,5 акрів штучно орошуваних акрів. Це уможливлює поширювання подвійних зборів, або скомбінованих засівів, де між одніею рослиною сіється, чи садиться другу, використовуючи до крайнього кожен клаптик землі.

Завдяки тому всьому Китай виживляє 27 відсотків населення нашої планети на 7 відсотках управної ріллі, а за 30 років від революції збільшив комсумпцію харчів на 50 відсотків на особу. Ґурдев Куш, головний аґроном Дослідного рижового інституту на Філіппінах, побувавши недавно в Китаї, зробив таку заввагу: „Китай дістає чотири тонни рижу з гектару. Додавши до цього штучні навози, він без труду піднесе продукцію до шости тонн рижу з гектара. До 2000-го року Китай не матиме труду з виживленням свого населення."

Коли ж до того додати консеквентні намагання теперішнього китайського режиму зменшити число народин, наслідком чого на початку XXI сторіччя наступить припинення зросту населення в Китаї взагалі, то можна б дійти до висновку, що Китай є на правильній дорозі до розв'язки проблеми виживлення свого населення — підставової проблеми економіки кожної країни! — на довгий час.

Відзначення українського ресторану

NEW CLASSICS RESTAURANTS/ETHNIC

Василь і Анна Крамарчуки, власники ресторану

Українська громада в Твін Сиիті, Міннесота радіє успіхом ще одного українського промисловця — Василя Крамарчука, члена Українського Народного Союзу, жертвенного активного громадянина Міннеаполісу.

Широко розповсюджуваний американський журнал „Апартмент Лайф" у числі за вересень цього року у відділі „Нові клясичні етнічні ресторани" закликає читачів до підтримки та відвідування місцевих етнічних їдалень, щоб національні кухні не розплилися у загальноамериканському „перетоплюючому казані".

Як приклад смачного домашнього національного варення приведено три ресторани: В'єтнамський — у Бранфорді, Коннектікат, Мехіканський — у Гюстоні, Тексас, та Український — в Міннеаполісі, Міннесота. Багатоілюстрована статтія подає декілька кулінарних переписів.

Василь Крамарчук вже понад 20 років веде успішно м'ясарню, додавши до неї згодом і пекарню та ресторан. Тут його дружина Анна показує шедеври українського кулінарного мистецтва. Ресторан невеликий, але дбайливо прикрашений картинами українських мистців, різьбою та вазонами з живими квітами.

На центральній стіні зображений Ню Йорк зі статуєю Свободи, як символ їх переїзду через океан до Нового Світу. Цей малюнок і різьблену таблицю на меню виконав молодий місцевий мистець Володимир Горішник.

Як прихильник молоді Крамарчук постійно затруднює студентів, даючи їм можливість заробітку під час студій.

Бажаємо власникам — подружжю Крамарчуків і Володимиру Гордону дальших успіхів у їх підприємствах.

Л.І.В.

Померла св. п. Н. Лозинська

Історія Української Галицької Армії неповна. Однак вона каже, що в етапних з'єднаннях армії відбували службу 362 жінки. Окрему групу становили жінки санітарного виряду, а скільки тих медсестер, лікарів і обслуги санітарних возів було — статистики немає, бо дісталася в руки совєтів, коли вони в Празі захопили рештки Музею Визвольної Боротьби після його збомбардування.

Однією із тих 362-ох жінок була Наталія Лозинська, молода вчителька, з дому Кушнір, яка перебула усю анабазу і катабазу УГ-Армії, до чотирикутника смерти включно. Для неї не було місця вчителювати на рідних землях, вона учителювала в Польщі. По війні прибула до ЗСА, працювала фізично та вчителювала на курсах українознавства. Вона знала вояцьку долю інвалідів. Була членом відділу ОбУВ у Чікаґо і річно збирала по 500 долярів на інвалідів. Мала велике коло знайомих, головно серед ветеринарних лікарів, (чоловік її ветеринар), які не відмовляли їй у пожертвах, коли вона зверталась до них. Н. Лозинська була теж членом Вільного Козацтва, УНСоюзу і Учительської громади.

І ось її вже немає між нами... В похоронах св. п. Наталії взяли участь усі ветеранські організації української громади в Чікаґо, ОбВУА, дивізійники, УНА.

Св. п. Наталія Лозинська

Отець парох Бутринський промовляючи зі собору свв. Володимира і Ольги, промовляючи на тризні, схарактеризував її як оригінальну жіночу постать, яка завжди говорила так, як думала, що у нас рідкість.

На Панахиді промовляли Н. Назаревич, голова учительської громади; інж. С Ґоляш і автор цих кількох рядків. Проф. М. Семчишин прощав Покійну від товаришів по праці, вчителів українознавства. Бажанням Покійної було — віддати всі гроші на похороні на інвалідів.

Степан Куропась

Поет, що будує...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

відкликати від гурту трьох священиків, з якими вів жваву розмову, не спостерігаючи часу. Бачилося — не поганий був би з нього священик. Але це саме говорили і про Григорія Сковороду. Це саме можна було б сказати і про Данте. Таке значить було призначено звиш.

Тепер поет чекає на „Свідка" і на відгук читача на ісполінський труд його життя. Тим часом він має з чого радіти: про нього написано вже стоси іспитових праць, маґістерських праць, бо його творчість вивчається вже за його життя на університетах,на відділах славістики ось і тут, в Америці, в американських університетах. Такого вирізнення не зазнав за життя ні флорентійський Вигнанець, ні оренбурзький Засланець, але зазнав Василь Барка, під кожним оглядом незвичайний і особливий поет — мабуть улюбленець таки „старенької сестри Аполлона".

ГРЕЦІЯ ПОВЕРНУЛАСЯ до НАТО. Грецький прем'єр Джордж Ралліс повідомив офіційно, що його уряд прийняв пропозицію НАТО щодо включення грецьких збройних сил повністю в оборонну систему НАТО. З турецького боку ще немає відповіді, одначе, сподіваються, що вона буде позитивною. Туреччина не погоджується з існуючим станом в обширі Егейського моря, де Греція завдяки численним островам, заселеним виключно греками, застерігає за собою всі морські права. Так само неполагодженим залишається кипрський конфлікт, де третину острова захопили турецькі збройні сили, не зважаючи на те, що турки становлять менше як одну п'яту населення. Лідер опозиції в Греції Андреас Папандреу рішуче виступив проти повернення Греції до НАТО перед тим, заки Греція забезпечила всі свої права.